T. C.
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL EĞİTİM ANABİLİM DALI
OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİ BİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE ÇOCUKLARIN ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ

Chioulia KASIKTSI CHASAN
1178235192

Tez Danışmanı
Prof. Dr. Yeşim FAZLIOĞLU

Edirne, 2023

Tezin Adı: Okul Öncesi Dönemde Çocukların Öğrenme Stillerinin İncelenmesi
Hazırlayan: Chioulia KASIKTSI CHASAN

ÖZET

Bu çalışmanın amacı; okul öncesi dönem çocuklarının öğrenme stillerinin demografik faktörlere göre farklılaşmasının incelenmesidir. Bu araştırmanın; Okul öncesi eğitim düzeyinde çocukların öğrenme stillerinin öneminin anlaşılmasına katkı sağlayacağı umulmaktadır. Araştırmanın evreni 2020-2021 öğretim yılında Edirne ili Merkez ilçedeki 5-6 yaş okul öncesi öğrenim görmekte olan çocuklardır. Araştırmanın çalışma grubunu Edirne il Merkezinde Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 138 okul öğrenci yaş grubu çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin toplanmasında kişisel bilgi formu ve 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeği olmak üzere iki veri toplama aracı kullanılmıştır.

Araştırmanın genel amacı çerçevesinde yanıt aranan sorulara ilişkin sonuçlar şöyledir; Görsel Öğrenme Stili, İşitsel Öğrenme Stili ve Kinestetik Öğrenme Stilinin her üçü de yüksek düzeydedir. Çocukların öğrenme stilleri; çocukların okula devam edip etmeme durumlarına göre baba öğrenim durumlarına göre ve ailelerin kendilerini tanımladıgı sosyo ekonomik durumlarına göre farklılaşmaktadır. Çocukların öğrenme stilleri; çocukların yaşlarına, cinsiyetlerine ve annelerin öğrenim durumlarına göre farklılaşmamaktadır.

Anahtar kelimeler: Okul öncesi, erken çocukluk, öğrenme stilleri

Title of The Thesis: Examination of Children's Learning Styles in Preschool Period

Prepared By: Chioulia KASIKTSI CHASAN

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the learning styles of preschool children and the differentiation of these learning styles according to demographic factors. It is hoped that, this research will contribute to the understanding of the importance of children's learning styles at pre-school education level. The scope of the research is children aged 5-6 years who are studying in pre-school education in the central district of Edirne in 2020-2021 academic year. The study group of the research consists of 138 children in pre-school institutions affiliated to the Directorate of National Education in the center of Edirne. In the study, two data collection tools were used to collect data which are personal information form and learning styles scale 5-6 year old children.

The results of the questiond to be answered within the framework of the general purpose of the research are as follows: visual, auditory and kinesthetic learning styles are all at high levels. Children's learning styles differ according to weather the childreen atkend school or not, accaording to the socio-economics status of the families. Childreen's learning styles do not differ according to childreen's ages, genders and ecudation levels of mothers.

Key Words: Preschool, early childhood, learning styles

ÖNSÖZ

Bu araştırmanın yapılmasında olumlu katkı sağlayan ve emeğini geçen herkese çok teşekkür ederim.

Yaptığım çalışmada benimle her türlü desteği ve akademik katkıyı sağlayan güler yüzü, tatlı dilli, değerli danışmanım sayın Prof. Dr. Yeşim FAZLIOĞLU'na teşekkürlerimi sunarım.

Her aradığımda ilgilenen tez döneminin sıkıntılı sürecinde istatistiki bilgisi ile yardımını esirgemeyen çok değerli hocam Doç. Dr. Demirali Yaşar ERGİN'e çok teşekkür ederim.

En önemli ve en uzun teşekkür aileme ve en önemlisi her zaman yanımda olan asla pes etmeden bu zamana gelmeme sebep olan biricik babam Rayif KAŞIKCI'ya çok teşekkür ederim.

EDİRNE – 2023 Chioulia KASIKTSI CHASAN

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖZET ..... **İ**
ABSTRACT ..... **İİ**
ÖNSÖZ ..... **İİİ**
İÇİNDEKİLER ..... **İV**
TABLOLAR LİSTESİ ..... **Vİ**
ŞEKİLLER LİSTESİ ..... **Vİİİ**
1. GİRİŞ **1**
1.1. Problem 1
1.2. Amaç 4
1.3. Önem 5
1.4. Sayıltılar 7
1.5. Sınırlılıklar 7
1.6. Tanımlar 7
2. ÖĞRENME STİLLERİ **9**
2.1. Kuramsal Çerçevede Öğrenme Stilleri 9
2.2. Öğrenme Modeli ve Öğrenme Stilleri 14
2.2.1. Kolb Deneyimsel Öğrenme Modeli ve Öğrenme Stilleri 14
2.2.2. 4mat Öğretim Modeli 19
2.2.3. Gregorc'un Öğrenme Stilleri Modeli 22
2.2.4. Dunn Ve Dunn Öğrenme Stili Modeli 25
2.2.5. Honey ve Munford'un Öğrenme Stili Modeli 28
2.2.6. Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri Modeli 29
2.3. 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri 33
2.3.1. Görsel Öğrenme Stili 33
2.3.1.1. Görsel Öğrenciler 34
2.3.2. İşitsel Öğrenme Stili 35
2.3.2.1. İşitsel Öğrenciler 35
2.3.3. Kinestetik Öğrenme Stili 36

2.3.3.1. Kinestetik Öğrenciler 36
2.4. İlgili Araştırmalar 37
3. YÖNTEM 47
3.1. Araştırmanın Modeli 47
3.2. Evren ve Örneklem 47
3.3. Veriler ve Toplanması 48
3.3.1. Kişisel Bilgi Formu 48
3.3.2. 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeği 49
3.4. Verilerin Çözümü ve Yorumlanması 50
4. BULGULAR VE TARTIŞMA 52
5. SONUÇ VE ÖNERİLER 67
KAYNAKLAR 71
EK A. ANKET 88
EK B. 5-6 YAŞ ÇOCUKLAR İÇİN ÖĞRENME STİLLERİ ÖLÇEĞİ 89
EK C. EDİRNE İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ ANKET İZNİ 90

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo 2.1. Bireysel Farklılık Değişkenine Göre Öğrenme Stilleri Tanımlamaları (Chevrier vd., 2000: Akt; Veznedaroğlu & Özgür, 2005) 11
Tablo 2.2. Kişilik Özelliklerine Göre Öğrenme Stilleri Tanımlamaları (Chevrier vd., 2000; Veznedaroğlu & Özgür, 2005) 12
Tablo 2.3. Hareket Etme Tercihine Göre Öğrenme Stilleri Tanımlamaları (Chevrier vd., 2000: akt; Veznedaroğlu & Özgür, 2005) 12
Tablo 2.4. Kolb (1984) Öğrenme Stilleri 18
Tablo 2.5. Kolb'un Öğrenen Stilleri Özellikleri (Aşkar ve Akkoyunlu,1993; Peker, 2003a) 18
Tablo 2.6. Gregorc Öğrenme Stillerine Göre Öğrenen Özellikleri (Gregorc, 1984) 25
Tablo 2.7. Dunn ve Dunn Öğrenme Stili Modeli (Dunn ve Dunn, 1992) 26
Tablo 2.8. Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Algısal ve Sezgisel Öğrenenlerin Özellikler (Felder ve Silverman, 1988) 30
Tablo 2.9. Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Görsel ve Sözel Öğrenen Özellikleri (Felder ve Silverman, 1988) 31
Tablo 2.10. Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Aktif ve Yansıtıcı Öğrenen Özellikleri 31
Tablo 2.11. Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Aşamalı ve Bütünsel Öğrenen Özellikleri 32
Tablo 3.1. Araştırmanın çalışma grubunda yer alan çocukların betimsel frekans dağılımı 47
Tablo 3.2. 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeğinin dağılım normalite değerleri 50
Tablo 4.1. 5-6 Yaş Çocukların Görsel, İşitsel ve Kinestetik Öğrenme Stillerine yönelik almış oldukları puanlar 52
Tablo 4.2. 5-6 Yaş Çocukların Görsel, İşitsel ve Kinestetik Öğrenme Stillerine yönelik almış oldukları puanlar arasındaki Pearsonkorelasyon katsayı puanalrı 53
Tablo 4.3. Okul öncesi dönem çocukların yaş grubuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları 54
Tablo 4.4. Okul öncesi dönem çocukların cinsiyetine göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları 56
Tablo 4.5. Okul öncesi dönem çocukların daha önce herhangi bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları 57

Tablo 4.6.1. Okul öncesi dönem çocukların anne öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları 59
Tablo 4.6.2. Okul öncesi dönem çocukların anne öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi 60
Tablo 4.7.1. Okul öncesi dönem çocukların baba öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları 61
Tablo 4.7.2. Okul öncesi dönem çocukların baba öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi 62
Tablo 4.8.1. Okul öncesi dönem çocukların ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED) göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları 64
Tablo 4.8.2. Okul öncesi dönem çocukların ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED) göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi (ANOVA) 65

ŞEKİLLER LISTESI

Şekil 1.	Bilgiyi İşleme Kuramı	14
Şekil 2.	Kolb'un Öğrenme Stilleri, Öğrenme Biçimleri ve Öğrenme Yolları Arası İlişki Modeli	15
Şekil 3.	Kolb's Yaşantısal Öğrenme Döngüsü	16
Şekil 4.	McCarthy Öğrenme Stili Modeli (4 MAT Sistemi- McCarthy, 1987)	19
Şekil 5.	4MAT Öğrenme Modeli	21
Şekil 6.	Gregorc Öğrenme Stilleri Modeli	24

1. GİRİŞ

1.1. Problem

Kişilik kuramcılarından olan Adler bireyin toplumsal ilgi ile hayata geldiğinin altını çizerek, şahsileşmesinde kişisel ilgilerinin, duygu ve fikirlerinin tesirli olduğunu belirtmektedir. Kişilik kuramcılarından Adler'e bakılarak, bilgilenme düşünceler aracılığıyla, kişilik bakımından ise düşünce şekilleri ile ortaya çıkmaktadır (Senemoğlu, 2007:81-84). Konuyla alakalı diğer bir kuramcı olan Jung ise hareketlerimizin ve bilgilenmelerimizin farklı ve karmaşık bünyeli referanslarının bulunduğunu özetleyerek, kişilik tipolojilerinden bahsetmiştir (Cüceloğlu, 2007:14-26).

Kişilik kuramcılarından Jung kişilik türlerinin bilgilenme tarzları ile kontak olduğunu ve kişilik türlerini en kök sınırları ile içe çevrili ve dışa çevrili dallara uzandığını belirterek, düşünme şekillerinin de benzer bir konstrüksiyon da olduğunu ortaya atmıştır (Arı, 2006: 41-44). Öğrenme üzerine yapılan çalışmalara dayanarak, bireysel bilgi yapılandırılmasında kişilik özelliklerinin ve bu özelliklerin etkilediği öğrenme stillerinin etkili olduğunu söyleyebiliriz. Bu söylemi, Dunn'ın öğrenme stillerini, her bir öğrencinin yeni ve zor bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve hatırlarken farklı ve kendilerine özgü yollar kullanması tanımı destekler niteliktedir (Senemoğlu, 2007:104-118).

Bireylerin fikirlerini ve hareketlerini organize etme kapasiteleri birbirlerinden farklı olmak ile birlikte bu kişisel ayrımlar bireysel seçimlerin tespit edilmesinde etkili bir yoldur (Atay, 2007:56-62). Bireysel farklılıklar sadece zekâ, bilişsel stiller ve davranışlar üzerinde değil aynı zamanda öğrenme ve öğretme süreçlerinde de önemli bir rol oynamaktadır.

Bireysel farklılıkların öğrenme üzerine etkilerinden hareketle, her bireyin kendine özgü öğrenme stratejileri ve stilleri olduğu bilinmektedir (İnanç, Bilgin & Atıcı, 2007:127).

Konu bakımından her kişi için hususileşen ‘öğrenme stilleri’ ve paradigmaları alan edebiyatında çeşitli biçimlerde tanımlanmaktadır. Dunn, Griggs, Olson ve Beasley (1995) öğrenme stilini, her bir öğrencinin yeni ve zor bilgiyi öğrenmeye hazırlanırken, öğrenirken ve hatırlarken farklı ve kendilerine özgü yollar kullanması olarak tanımlamaktadır. Gregorc (1979) ise öğrenme stillerini, bireylerin yetenekleri, dünyayla ilgili düşünceleri ve nasıl öğrendikleri hakkında ipucu veren kendine özgü ve gözlemlenebilir davranışlar olarak belirtmektedir.

Grasha (1996)’ya göre, öğrenme stilleri, öğrencinin bilgi edinme, arkadaşları ve öğretmeni ile etkileşim ve öğrenme tecrübelerine katılımında etkili olan kişisel özellikleridir (Ömeroğlu & Kandır, 2005:13-27).

Kolb (1984) ise öğrenme stili modelinde, öğrenmeyi, bilginin üretiminden deneyime dönüştürülme süreci olarak kabul etmekte ve öğrenme stillerini, değiştiren, özümseyen, yerleştiren ve ayrıştıran öğrenme kavramlarının oluşturduğu çember üzerinden tanımlamaktadır. Keefe (1979) öğrenme stillerini öğrenenlerin algıları, etkileşimleri ve öğrenme ortamlarında verdikleri tepkileri gösteren, bilişsel duyuşsal ve psikolojik davranışlar olarak kabul etmektedir (İnanç, Bilgin & Atıcı, 2007: 91-99).

Fleming (2001) bireysel özellikler kapsamında bilginin alınması, organizasyonu ve bilgi hakkındaki düşünceleri öğrenme stilleri olarak tanımlamıştır. Felder & Brent (2005) ise öğrenme stillerini kısaca bilginin alınma ve işlenme süreci olarak değerlendirmektedir. Öğrenme stilleri alanında yapılan çalışmalar dikkate alındığında öğrenme stillerinin standart olmadığı, buna karşı öğrenme stillerinin bilişsel, duyuşsal ve fizyolojik boyutlarıyla ele alındığı söylenebilir (Koçak, 2007: 88-94).

Duyusal modellere örnek olarak Fleming'in (2001), görsel (V-visual), işitesel (A-aural), harekete dayalı (K-kinesthetic) ve okuma-yazma (R-reading & writing) becerilerini ölçmeye çalıştığı VARK modeli verilebilir. Bunun yanı sıra, öğrenme stilleri ölçüm araçları gelişim düzeyi ve kültürel farklılık gibi unsurlara göre şekillenmektedir. Dunn & Dunn (1992) öğrenme ortamının fizyolojik etkileri ile

öğrenme stillerinin ilişkisi ve çocukların sergiledikleri kinestetik eğilimler ön planda tutulmaktadır (İnanç, Bilgin & Atıcı, 2007:109-119).

Bunun yanı sıra öğrenme ortamının somut, aydınlık ve tüm duyu organlarına hitap eden unsurlar içermesinin öğrenme stillerini belirlemede etkili olduğu vurgulanmaktadır. Küçük yaş grubu çocukların görsel, algısal, somut ve aktiviteye (kinestetik/dokunsal) dayalı öğrenmeye eğilimli oldukları bilinmektedir. Okul öncesi dönemde çocuklar aktif, algısal ve görsel öğrenme stillerini sergilemektedirler (Yavuzer, 1993:17). Bunun yanı sıra, son dönemde yapılan bazı araştırmalarda da çocukların bütünsel öğrenmelerinin yanı sıra sıralı (analitik) öğrenme sergiledikleri de tespit edilmiştir.

Çeşitli yaş grupları ile yapılan bazı araştırmalarda cinsiyet değişkeninin öğrenme stilleri üzerinde genel olarak kinestetik, görsel ve algısal alt boyutlarda kızların lehine farka neden olduğu bazı araştırmalarda ise anlamlı bir farka neden olmadığı ortaya konmuştur (Çeçen, 2007:87-91). Bununla beraber, kızların grup çalışmaların da ve sosyal etkileşimlerde, erkeklerin ise benmerkezci ve yalnız çalışan, rekabetçi karakter sergiledikleri ortaya konmuştur. Felder ve Soloman (1999) öğrenme stilleri indeksinde, aktif-yansıtıcı, algısal sezgisel, görsel-işitsel ve sıralı-bütünsel öğrenme stilleri alanlarına yer vermiştir (Ömeroğlu, & Kandır, 2005: 67-74).

Geliştirdikleri öğrenme stilleri indeksinde, katılımcıların iki ayrı kutupta tercih yapmalarını sağlayarak sahip oldukları öğrenme stillerini belirlemeye çalışmışlardır. Felder ve Soloman'ın (1999) öğrenme stillerinde yer verdikleri aktif öğrenme, daha çok yaparak, deneyerek ve somut tecrübelerin kullanıldığı öğrenme stili, yansıtıcı öğrenme ise düşünerek ve olaylar arasında bağlantı kurarak gerçekleştirilen öğrenme tercihleri olarak kabul edilmektedir. Algısal öğrenme ise beş duyu organının etkin kullanıldığı ve algılamaya dayalı somut öğrenmeleri içerirken, sezgisel öğrenme de sezgilerin, hislerin, duyguların ve değer yargılarının tercih edildiği daha soyut bir yaklaşım görülmektedir. Görsel öğrenme stillerinde, bireyler için görsel materyaller, tablolar ve grafikler öğrenmeyi kolaylaştırırken, işitsel öğrenme eğilimindeki öğrenenlerde düz metinler ve bu metinlerin sözel olarak

ifade edilmesi daha etkilidir. Bütünsel (global) öğrenmeler, olaylara bütüncül bakma ve tümdengelim mantığı ile bakmayı ifade ederken, sıralı (analitik) öğrenmeler, detayları ve tümevarım mantığını ifade etmektedir (Arı, 2006).

Diğer öğrenme stili modellerine göre, bilişsel anlamda daha detaylı bilgiler sunan bu model ile okul öncesi çocuklarının öğrenme stillerinin incelenmesinin nedeni, diğer öğrenme stillerinde yer verilen öğrenme mekânlarının fiziksel özelliklerinden bağımsız ve çocukların uzun süreli gözlemini gerektirmeyen pratik bir model olmasından kaynaklanmaktadır (Senemoğlu, 2007:137-145).

Ailelerin, çocuklarını öğrenme eğilimleri, öğrenme tercihleri/stilleri, ilgileri ve yetenekleri çerçevesinde tanımaları, çocukların öğrenme stillerinin belirlenmesi ve öğrenme stillerinde anlamlı bir farka neden olan bazı değişkenlerin belirlenmesi bu araştırmanın problemini oluşturmaktadır.

1.2. Amaç

Bu çalışmanın genel amacı; okul öncesi dönem çocuklarının öğrenme stillerinin incelenmesidir. Araştırmanın genel amacı çerçevesinde alt amaçlar şunlardır;

1) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri hangi türlerde, hangi seviyededir?
2) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri (görsel öğrenme stili, işitsel öğrenme stili ve kinestetik öğrenme stili) arasında ilişki var mıdır?
3) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri, yaşlarına göre farklılaşmakta mıdır?
4) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri, cinsiyete göre farklılaşmakta mıdır?
5) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri, okul öncesi eğitim kurumuna devam edip etmemesine göre farklılaşmakta mıdır?

6) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri, annenin eğitim düzeyine göre farklılaşmakta mıdır?

7) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri, babanın eğitim düzeyine göre farklılaşmakta mıdır?

8) Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri, ailenin kendilerini tanımladıkları sosyoekonomik durumuna göre farklılaşmakta mıdır?

1.3. Önem

Erken çocukluk döneminde bireysel farklar ve daha pek çok nedene bağlı olarak çocukların öğrenme süreçleri farklılık gösterir. Gelişim ve öğrenmenin en hızlı olduğu dönemlerden birinde olan çocuğun öğrenme sürecine olumlu katkı sağlayabileceği düşüncesiyle öğrenme stillerinin belirlenmesinin eğitimciler açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Eğitimciler çocuklarda belirlenen stillere yönelik olarak oyun temelli uygulamalarla çocukları destekleyebilir ve gelişimlerini takip edebilirler (Felder, 1996). Örneğin Görsel öğrenme stiline sahip çocuklar: Genellikle düzenli ve titizdirler. Karışıklık ve dağınıklıktan rahatsız olurlar. Araç gereçlerin yeri bellidir ve bunların yeri değiştirilmez. Çantaları, dolapları her zaman düzenlidir. Dağınık ortamlarda çalışamazlar. Yazmayı sevmeseler de defterlerini temiz ve itinalı kullanırlar. Okulda tertipli ve düzenlidir. Diğer öğrencilere örnek gösterilirler. Kullanılmış ve yıpratılmış kitapları hiç sevmezler. Öğretmeni gözleriyle takip ederler. Öğretmenin kıyafetinin düzenli olması onlar için önemlidir. Okul kıyafetleri düzenlidir. Ödevlerini itina ile yaparlar. Sözlü yönergeleri takip etmekte zorlanırlar. Yönergeler ne kadar uzun olursa o kadar çok güçlük çekerler. O nedenle tahtaya yazılmasını isterler. Yönergelerin sistemli ve basamaklı olması onları rahatlatır. Kurallara uymak ve disiplinli olmak en büyük özellikleridir. Karmaşık ve ne olacağı belli olmayan işlerde huzursuz olurlar. İşitsel Öğrenme stiline sahip çocuklar: Diğer gruplardakilere göre daha konuşkandırlar. Oyunlarını kendi başlarına oynuyor bile olsalar, sanki yanlarında birileri varmış gibi konuşarak oynarlar. Yaşlarına göre daha kapsamlı cümleler kurarlar, kelime dağarcıkları geniştir. Konuşmalarında bir ahenk ve melodi vardır. Bir şey düşünürken kulak hizasına

doğru bakarlar. İşitsel Öğrenme stiline sahip çocuklar: Bebekliklerinden itibaren sürekli hareket isterler. Dokunmayı ve dokunulmayı severler. Düşme, itme, çekme, çarpışma son derece doğal davranışlarıdır. Evin dışında oynuyorlarsa taşlar, topraklar, kayalar, ağaçlar ile sarmaş dolaştırlar. Temiz kıyafetlerle evden çıkarlar, döndüklerinde gömlekleri sökülmüş, pantolon ve etekleri yırtılmış, düğmeleri kopmuş, dizleri sıyrılmış, üstleri toz-toprak içinde geri dönerler. Görseller görüntü belleği, işitseller ses belleği, kinestetikler kas belleği kullanırlar. Eşyalarının karışık olmasından hiç rahatsız olmazlar. Tertipli olmak için çaba göstermezler. Okul hayatında zorlanabilirler. Oturdukları yerde uzun süre duramazlar. Parmak kaldırmak, öğretmenin kendisini görmesini beklemeyi zaman kaybı olarak görürler. Hemen harekete geçerler. Öğretmenin "Tahtayı kim silecek?" demesi yerlerinden fırlamaları için yeterlidir. Görsel ve işitsel mesajları algılamakta zorlanırlar. Ancak yaparak algılarlar. Hareket hâlindeyken daha iyi öğrenirler. (Örneğin, kondisyon bisikletinde kitap okuduklarında daha iyi anlarlar.) El şakası yaparlar, konuşurken el ve kollarını bol bol kullanırlar. Dokunsallar daha çok ellerini kullanarak öğrenirler. Sonuç olarak bu öğrenme stillerinin belirtileri göz önünde bulundurulduğnda tüm bu öğrenme stiilerinin bir biri ile ilişkisı olduğu yapılan pek çok çalişmada vurgulanmıştır. Örneğin; Eğin Işık (2019) tarafında yapılan çalışmada da okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri arasında pozitif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir. Benzer sonuçlar Güneş & Erkan (2017) tarafından yapılan araştırmada da elde edilmiştir. Bu bulguyu doğrular nitelikte olan bir çalışma da Balat, Bilgin & Özdemir (2012) tarafından gerçekleştirilmiştir. İlgili alanyazında okul öncesi dönem çocukların görsel, işitsel, algısal ve kinestetik öğrenmeye dayalı eğilimlerin bir birine çok yakın olduğu vurgulanmıştır (Kolb & Kolb, 2005; Zywno, 2003)

Alan yazın incelendiğinde, öğrenme stilleri konusunda Türkiye'de yapılan araştırmaların sınırlı olduğu görülmüştür. Buna rağmen, yapılan araştırmalar incelendiğinde, öğrenme stilleri konusunun en çok odaklanıldığı grubun okul öncesi ya da ilköğretim kademesi olduğunu söylemek mümkündür. Bu araştırmada da okul öncesı donem çocukların öğrenme stillerine odaklanılmıştır. Araştırma okul öncesi dönem çocukların erken dönemde öğrenme stillerinin belirlenmesinin önemine vurgu yapması açısından önem göstermektedir. Bu doğrultuda okul öncesi eğitim

düzeyinde çocukların öğrenme stillerinin öneminin anlaşılması çocukların ilerideki öğrenme deneyimleri üzerine olumlu etkileri olabilir. Okulöncesi dönemde aileler ve öğretmenler çocukların kendi öğrenme stillerinin farkına varmasını sağladıklarında çocuklar kendi öğrenme yollarını bulma şansına sahip olacaklardır. Bu durumda erken dönemden itibaren çocukların yeni öğrenme deyimlerine karşı pozitif bir bakış açısı geliştirmelerini destekleyecektir.

1.4. Sayıltılar

- Ankete deneklerin verdikleri cevaplar onların gerçek görüş ve düşüncelerini yansıtmaktadır.
- Örneklem, evreni temsil etmektedir.

1.5. Sınırlılıklar

Bu araştırma;

- 2020-2021 eğitim öğretim dönemi ile sınırlıdır.
- Araştırmanın çalışma grubu Edirne ili Merkezinde okulöncesi eğitim kurmlarına devam eden 5-6 yaş grubu çocuklar ile sınırlıdır.

1.6. Tanımlar

Okul Öncesi Eğitim: Okul öncesi eğitim, çocuğun doğumundan itibaren, ilköğretim çağına kadar olan tüm yaşantılarını içeren eğitim sürecidir. Sıfır altı yaş arasını kapsayan bu dönem, çocuğun bedensel, zihinsel, duygusal ve sosyal gelişiminin hızlı olduğu ve kişilik yapısının biçimlenmeye başladığı, temel alışkanlıkların çocuğa kazandırıldığı önemli bir dönemdir (Razon, 1987).

Öğrenme: Bireyin çevresiyle etkileşimi sonucu bireyde meydana gelen davranış değişikliğidir (Balcı, 2004). Bireyin çevresi ile girmiş olduğu etkileşimle bireyde oluşan kalıcı izli davranışlardır (Demirel,2004: 9)

Öğrenme stili: Bireyin kendi öz seçimi doğrultusunda öğrenme ortamında kullandığı yaklaşım seçimi (Sternberg, 1994), bireylerin bilgiyi alma, tutma ve ileme sürecindeki karakteristik güçlülük ve tercihler (Felder ve Silverman, 1988). Özel bir strateji benimseme eğilimi, en iyi öğrenmek için seçmiş olduğu yoldur. Bu yolla birey çevresindeki tercihlerini belirlemekte, bilgiyi almakta ve aldığı bilgiyi algılamaktadır (Bedir, 2007: 6).

2. ÖĞRENME STİLLERİ

2.1. Kuramsal Çerçevede Öğrenme Stilleri

Öğrenme stili, bireyin öz becerileri kapsamında var olan bir beceri türü değildir. Buna karşın, öğrenme stili bireyin kendi öz seçimi doğrultusunda öğrenme ortamında kullandığı yaklaşım seçimi olarak ifade edilebilir (Sternberg, 1994). Her birey, bir diğerinden farklı öğrenme stiline sahip olabilir. Öğrenenin, bilgiyi işleme süreci içerisinde, gözlenebilen davranışa ek olarak içsel alışkanlıkları, tercih ve yaklaşımları öğrenme stillerinin bireylerin bireysel farklılıklarına göre sınıflandırılmasına neden olmuştur (Reid, 1995). Öğrenme stilleri, dürtüsel olmaktan ziyade yansıtıcı; seçkisiz olmaktan ziyade izleşen çift kutuplu bir teşebbüs olarak ifade edilebilir (Dörnyei, 2005).

Bu kapsamda, bireyler duyusal veya görsel; bütünsel veya çözümsel, tümevarım veya tümden gelen olarak çeşitli gruplarda sınıflandırılmaya başlanmıştır (Coffield, Moseley, Hall & Ecclestone, 2004). Stenberg & Grigorenko (1997), öğrenme stilini etkileyen motivasyonu bazı temeller üzerinde değerlendirmişlerdir. Buna göre, bireyin bilişsel ve bireysel özellikleri, bilgi edinimi ve işleyişi ile bağlantılı bir süreçtir (Pashler, McDaniel, Rohrer, and Bjork 2008).

Öğrenme stili, öğrenenin algı ve eğilimleri doğrultusunda farklı bağlamlar içerisinde veya farklı koşullar altında geliştirilip düzenlenebilir (Reid 1987; Oxford 2011). Buna karşın; öğrenilmiş içsel alışkanlık, tercih veya yaklaşım kapsamında öğrenen, zihinsel olarak tanımladığı koşullarda belirli öğrenme stilini tercih eder (Ehrman 1996).

Genel psikoloji çerçevesinde öğrenme stilleri 1920'li yılların sonlarına doğru Carl Jung tarafından ileri sürülmüş bir öğrenme süreçleri ile ilgili psikolojik teoridir (Sternberg and Grigorenko 1997). Öğrenme stilleri, eğitim alanında 1970'li yılların sonlarına doğru kullanılmaya başlayan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır

(Griffiths 2012). Çeşitli boyutlar altında sınıflandırılmaya çalışılan öğrenme stilleri, kavramsal, deneysel birçok çalışmanın konusu olmasının yansıra öğrenme stilleri, birey nasıl düşünür? Nasıl öğrenir? ana problemi doğrultusunda farklı yaklaşımlar ve teoriler çerçevesinde incelemeye çalışılmıştır.

Coffield, Moseley, Hall & Ecclestone (2004) yaptıkları çalışmada son 40 yılda 70 tane öğrenme stili teorisinin çalışmalara konu olduğunu ileri sürmüştür. Bu doğrultuda, söz konusu teorilerin büyük ölçekli çalışmaları kapsamının, öğrenenlerin öğrenme stillerinin tanımlanması ile öğrenme stillerinin öğrenci ve öğretmen açısından incelenmesi üzerinde yoğunlaştığı ifade edilmektedir (Naimie, Siraj, Piaw, Shagholi, & Abuzaid, 2010).

Yapılan araştırmalar öğrenenlerin tercih ettikleri öğrenme stili ile öğrenim gerçekleştirdiklerinde öğrenmeye karşı olumlu bazı davranış değişiklikleri gösterdiğini ifade etmiştir. Söz konusu davranış değişiklikleri şu şekilde açıklanabilir:

- Öğrenmeye karşı olumlu tutum geliştirme
- Akademik başarıda anlamlı artış
- Ödev, çalışma ve öğrenme ile ilgili sorumlulukların yerine getirilmesinde içsel disiplin
- Sınıf içi katılım ve davranışlarda olumlu tutum geliştirme
- Kendinden farklı olanı kabullenmede olumlu davranış değişikliği

Öğrencilerin kendilerine uygun öğrenme stilini tercih ederek öğrenme gerçekleştirmesi onların öğrenmeye karşı olumlu tutum geliştirmesi ve akademik başarıdaki artış ile beraber öğrencilerin öz disiplin, empati becerilerinin gelişmesine olanak tanımaktadır (Given,1996).

Öğrenme stilleri kapsamında Dunn (1990) tarafından ileri sürülen öğrenme stilleri modeli, Kolb (1984) tarafından geliştirilen öğrenme stilleri ölçeği ve Honey & Mumford (1992) tarafından geliştirilen öğrenme stilleri anketinin bu konudaki çalışmalara öncülük ettiğini söylemek mümkündür. Literatüre bakıldığında öğrenme

stili kavramı ile bilişsel stil kavramının aynı anlama kullanılma eğiliminde olduğu gözlenmektedir. Fakat, söz konusu iki kavram farklı düzeyde öğrenme süreçlerini ifade ederler.

Öğrenme stili, öğrenenin öğrenme esnasında bilgiyi; algılama, işleme, depolama ve yeniden çağırma süreçleri içerisinde uyguladığı alışkanlık, tercih ve yaklaşımların bütünüdür. Buna karşın, bilişsel stil sahibi bireylerin, yeni bilgi veya becerilerin edinimi esnasında uyguladığı edinim, işleme ve bilgiyi koruma gibi bilginin belleğe yerleştirilmesi sürecini kapsamaktadır (Reid,1995).

Öğrenme stillerini tanımlarken temel alınan değişkenler öğrenenlerin, öğrenme tarzı, öğrenme ortamındaki davranış biçimini belirleyen kişisel ve ayırt edici özellikleri kapsamında incelenmektedir. Bu bağlamda, çeşitli araştırmacılar tarafından yapılan ve bireysel farklılık değişkenini temel alan tanımlamalar Tablo 2.1.'de özetlenmiştir.

Tablo 2.1.
Bireysel Farklılık Değişkenine Göre Öğrenme Stilleri Tanımlamaları (Chevrier vd., 2000: Akt; Veznedaroğlu & Özgür, 2005)

Kişi	Yıl	Tanım	Temel alınan değişken
Claxton& Ralston	1978	Öğrenme stilleri, öğrenenin uyarıcılara karşı devamlı ve değişken olmayan tepki ve uygulamaları olarak ifade edilebilir	Bireysel farklılıklar
Keefe	1979	Öğrenme stilleri, öğrenenin uyarıcılara karşı algısını, onlarla etkileşimini ve tepkilerini bilişsel, duyuşsal ve psikolojik belirleyiciler doğrultusunda düzenleme tercihlerini ifade etmektedir.	Bireysel Farklılıklar
Patureau	1990	Öğrenme stilleri, öğrenenin kendine özgün öğrenme biçimini bilişsel belirleyiciler doğrultusunda öğrenme ve öğretme ortamlarında yaşantıya dönüştürme tercihidir.	Bireysel Farklılıklar
Dunn & Dunn	1993	Öğrenme stilleri, yeni ve zor bir bilgiyi alma ve işleme sürecinde öğrenenin öğrenme tercihlerini ifade etmektedir	Bireysel Farklılıklar

Bununla birlikte, bazı araştırmacılar tarafından öğrenme stilleri içsel bir düzenleme programı olarak tanımlanmıştır. Bu çerçevede öğrenme stilleri, öğrenenlerin yetenekleri ve eğilimlerini kapsayan kişilik özelliklerine göre farklılık

göstermektedir. Bu bağlamda öğrenme stilleri bazı araştırmacılar tarafından şu şekilde tanımlanmıştır (Tablo 2.2.).

Tablo 2.2.
Kişilik Özelliklerine Göre Öğrenme Stilleri Tanımlamaları (Chevrier vd., 2000; Veznedaroğlu & Özgür, 2005)

Kişi	Yıl	Tanım	Temel alınan değişken
Reinert	1976	Öğrenme stilleri, öğrenenin, en etkin bir biçimde bilgiyi alma, zihne yerleştirme ve yeniden çağırma eylemlerine karşı kullandığı belirleyici özellikleridir	Genel eğilim, uyum, kişisel özellikler
Entwistle	1981	Öğrenme stilleri, öğrenenin, öğrenmeye karşı strateji geliştirme ve benimseme eğilimleri olarak ifade edilmektedir.	Genel eğilim, uyum, kişisel özellikler
Kolb	1984	Öğrenme stilleri, öğrenenin kişisel özelliklerine dayanan öğrenme eğilimlerindeki genelleştirme olarak ifade edilmektedir.	Genel eğilim, uyum, kişisel özellikler
Das	1988	Öğrenme stilleri, öğrenenin kendine özgün öğrenme stratejilerini benimseme süreci olarak ifade edilmektedir.	Genel eğilim, uyum, kişisel özellikler
Schmeck	1983	Öğrenme stilleri, öğrenenin özel isteklerinden bağımsız olarak öğrenme görevinde tercih ettiği stratejiler bütünüdür.	Genel eğilim, uyum, kişisel özellikler

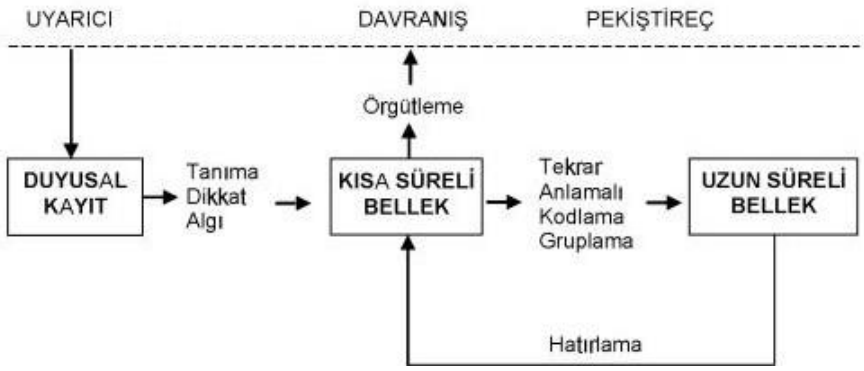
Buna ek olarak, bazı araştırmacılar yaptıkları öğrenme stilleri tanımlamalarında öğrenenin, düzenli ve belirli bir biçimde hareket etme eğiliminde olduğunu ileri sürmüşlerdir. Bu nedenle, öğrenme stilleri, öğrenenin düzenli ve belirli hareket etme biçimi olarak da karşımıza çıkmaktadır. Bu bağlamda, araştırmacılar tarafından yapılan tanımlamalar Tablo 2.3.'de açıklanmıştır.

Tablo 2.3.
Hareket Etme Tercihine Göre Öğrenme Stilleri Tanımlamaları (Chevrier vd., 2000: akt; Veznedaroğlu & Özgür, 2005)

Kişi	Yıl	Tanım	Temel alınan değişken
Renzulli ve Smith	1978	Öğrenme stilleri, öğrenenin farklı öğrenme deneyimlerini yaşarken hoşlandığı öğrenme ortamları baz alarak öğrenme biçimini ifade etmektedir	Düzenli ve belirli hareket etme özelliği
Della-Dora	1979	Öğrenme stilleri, öğrenenin içerikten	Düzenli ve belirli

ve Blanchard		bağımsız bilginin özümsenmesi için tercih edeceği yol olarak ifade edilmektedir	hareket etme özelliği
Johassen ve Grabowski	1993	Öğrenme stilleri, öğrenenin bilginin farklı bir biçimde işlemesinde izlediği yol olarak ifade edilmektedir	Düzenli ve belirli hareket etme özelliği
Legendre	1993	Öğrenme stilleri, öğrenenin eğitsel bir durum karşısında tercih ettiği değişebilir ve hoşlandığı öğrenim tarzı olarak ifade edilmektedir	Düzenli ve belirli hareket etme özelliği
Felder ve Silverman	1988	Öğrenme stilleri, öğrenenin bilgiyi alma, tutma ve işleme sürecinde karakteristik güçlükler ve tercihleridir	Düzenli ve belirli hareket etme özelliği

Öğrenme stilleri, genellikle bilgiyi işleme kuramları içerisinde incelenmeye alınmaktadır. Bu kapsamda Kolb (1984) tarafından ileri sürülen bilişsel teorik çatı, öğrenme stilleri konusunda birçok çalışmanın temelini oluşturmaktadır. Öğrenme stillerinin incelenmeye başlanması bilgiyi işleme kuramlarından doğrudan ilişkilidir bu nedenle, bilgiyi işleme sürecini öncelikli olarak ele almalıyız. Bilgiyi işleme kuramı genel anlamda davranışçı ve bilişsel eğitim yaklaşımı kapsamında bilginin, tıpkı bilgisayar programlarında olduğu gibi duygusal kayıt, kısa ve uzun süreli bellek bünyesinde kodlanıp, depolanıp, hatırlanıp örgütlendirildiğini baz alan bir süreci tanımlar. Bilgiyi işleme kuramına göre birey, dışsal uyarıcıyı duyu organları vasıtası ile duygusal olarak kayıt eder. Duygusal bellek adı verilen bu bölümde uyarıcılar tarafından algılanan bilginin hacmi oldukça fazladır. Bu nedenle, uyarıcılar yolu ile alınan bilginin yalnızca bir bölümü seçici algı yolu ile kısa süreli belleğe kayıt edilmektedir. Kısa süreli bellekte bulunan bilgiler daha öncesinde kısa süreli belleğe geçen eski bilgilerle karşılaştırılarak örgütlenir. Bu noktada, örgütlenen bilgi uzun süreli belleğe gönderilerle istenilen zamanda geri çağrılabilen hatırlanarak davranışa dönüşen bilgi halini alır. Tüm bu süreçlerdeki bilgi işleyişini bilgiyi işleme süreci olarak ifade etmek mümkündür. Bilgiyi işleme süreci Şekil 1'de açıklanmıştır.

Şekil 1. Bilgiyi İşleme Kuramı

Kaynak: Kolb (1984)

Bilgiyi işleme sürecinde, öğrenme ancak öğrenenin aktif olarak duyu organları yolu ile gelen uyarıcıları seçici algıları ile seçip kısa süreli belleğe geçirmesi ve uzun süreli bellekte ön bilgileri ile arasında ilişki kurarak örgütlemesi gerekmektedir (Erden & Akman, 1998). Bilginin anlamlandırılması kısa süreli bellekteki bilginin uzun süreli bellekte var olan bilgiler ile ilişkilendirilip örgütlenmesi ile uzun süreli bellekte depolanması yöntemidir. Tekrar, anlamlandırma ve kodlama bilgiyi uzun süreli belekte depolama yöntemleri olarak ifade edilebilir.

2.2. Öğrenme Modeli ve Öğrenme Stilleri

2.2.1. Kolb Deneyimsel Öğrenme Modeli ve Öğrenme Stilleri

Kolb tarafından ileri sürülen öğrenme stilleri modeli onun "deneyimsel öğrenme teorisi" çerçevesinde oluşturulmuştur. Kolb'un deneyimsel öğrenme teorisi başta John Dewey, Kurt Lewin, Jean Piaget, Lev Vygostsky, William James, Carl Jung gibi değerli araştırmacıların çalışmalarından esinlenerek ortaya atılmıştır. Buna göre, öğrenme sadece çıktının edinildiği bir süreç olmamalıdır bu nedenle öğrenme bilginin belirli düzeyler içerisinde kademeli olarak çıktıya dönüşmesi sürecini kapsamalıdır. Öğrenme, öğrenenin bir duygu veya düşünceyi yansıtma girişimi ile gerçek yaşantı adaptasyonu arasındaki diyalektik çelişkinin çözümlenmesini kapsayan bütüncül bir süreçtir. Bu nedenle, öğrenme; bilgiyi oluşturma sürecidir.

Dolayısı ile bu süreç, sosyal ve bireysel bilgi arasındaki sinerjiye ihtiyaç duymaktadır (Kolb, 2013).

Kolb (1984) deneyimsel öğrenmeyi, Vygotski'nin ileri sürdüğü "proksimal gelişim bölgesi (ZPD)" kavramı doğrultusunda ileri sürmüştür. Buna göre, öğrenme, bireyin çeşitli bağlamlar içerisinde çevresi ile kendine özgü etkileşimi sonucunda kazandığı deneyimlerin yaşantıya dönüştürülmesi sürecidir. Birey, doğal, kültürel ve tarihsel bağlamlar içerisinde çevresi ile etkileşimde bulmak durumundadır. Bu nedenle, bilginin bireyin çevresel etkileşiminden bağımsız olarak yapılandırılması mümkün değildir. Bu doğrultuda, deneyim öğrenmenin gerçekleşmesini sağlar. Buna karşın, her deneyim öğrenme olarak algılanmamalıdır. Öğrenme bilişsel bir süreçtir ve süreç odaklı bir çıktının edinilmesi gerekmektedir.

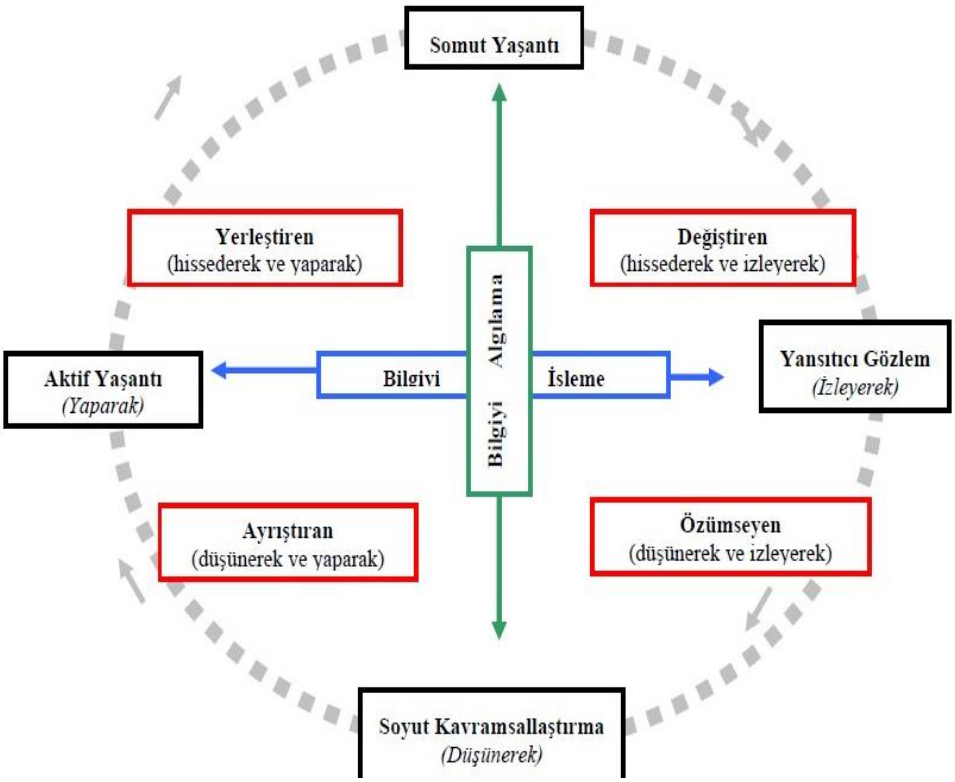
Şekil 2'de görüldüğü gibi özümseme ve yerleştirme Piagét'nin kavramların dış dünyaya uydurulma süreci (yerleştirme) ile dışsal gözlemlerin varolan kavramlara uydurulması (özümseme) arasındaki denge olarak tanımlanan zeka kavramında yer almaktadır. Ayrıca, ayrıştırma ve değiştirme ise Guilford'un zeka modelinde bulunan iki temel yaratıcılık sürecinde yer almaktadır (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993).

Şekil 2. Kolb'un Öğrenme Stilleri, Öğrenme Biçimleri ve Öğrenme Yolları Arası İlişki Modeli

Kaynak: Kolb (1985)

Söz konusu önermeler doğrultusunda, Kolb (1984) açımlayıcı ve yapısal bir öğrenme modeli geliştirmiştir. Bu kapsamda, öğrenme stillerini tanımlamıştır.

Şekil 3. Kolb's Yaşantısal Öğrenme Döngüsü

Kaynak: Kolb (1985)

Şekil 3'de görüldüğü gibi, Kolb'un yaşantısal öğrenme döngüsü dinamik bir öğrenme sürecini tanımlamaktadır. Öğrenme, birbiri ile zıt iki deneyimin (yansıtma/katılım) ve bilgiye dönüşen deneyime (duygu/düşünce) yönelik diyalektik bir yeniden çözümleme sürecidir. Somut yaşantı (duygu); somut deneyimlerin çözülebilmesine ilişkin mevcut deneyimin gelişimsel ve bilişsel olarak bireyde var olması anlamına gelmektedir.

Yansıtıcı gözlem; bireysel özelliklerin tanımlanması, grup ve organizasyon bilgisi, farklı düşünce ve olaylar arasında bağlantı kurabilme, benzer kavramların sınıflandırılması ve problem çözmeye katkı sağlayacak bilginin analiz edilmesi süreçlerini kapsayan içsel bir eylem olarak ifade edilebilir. Bunun yanı sıra, somut kavramsallaştırma; düşüncenin sistematik bir planlama içerisinde mantıksal analizinin yapılması sürecidir. Buna ek olarak aktif katılım; yansıtıcı ve

kavramsallaştırılmış bilginin, pratik uygulamalar yolu ile duygu, düşünce ve eylem olarak yaşantıya dönüştüğü bir süreç olarak ifade edilebilir. Bu nedenle, öğrenen tarafından tercih edilecek bir öğrenme stili yukarıda bahsi edilen öğrenme döngüsü içerisindeki somut yaşantının yansıtma, yansıtıcı gözlemin kavramsallaştırma, kavramlaştırmanın aktif katılım ile duygu ve düşünceye dönüştürüldüğü bireysel bir yapılandırma süreci olarak ifade edilebilir. Çünkü öğrenme, bireysel ve çevresel bilginin birey tarafından yapılandırılması ve yeniden yapılandırılmasını içeren dinamik süreçtir. Dolayısı ile, öğrenme stili bilişsel veya psikolojik olmasından ziyade çevresel ve bireysel etkileşimlerin sonucu olarak ortaya çıkar (Kolb & Kolb, 2013). Bu modelde yer alan öğrenen tiplerinin özellikleri aşağıda açıklanmaya çalışılmıştır (Aşkar &Akkoyunlu, 1993; Peker, 2003a)

Yerleştiren: Yerleştiren öğrenme stili, somut yaşantı ve yansıtıcı gözlem döngüsünde ortaya çıkmaktadır. Yerleştiren öğrenme stilinde birey, görsel uyarıcıları, somut durumları çeşitli bilgiler ile birleştirmektedir. Grup çalışması, tartışma ve devamlı geri bildirim yerleştiren öğrenme stiline sahip öğrenenler için ideal yöntemlerdir (Aşkar &Akkoyunlu, 1993; Peker, 2003a).

Değiştiren: Değiştiren öğrenme stili, yansıtıcı gözlem ve somut kavramsallaştırma döngüsünde ortaya çıkmaktadır. Buna göre, görsel ve bilişsel uyarıcıların özellikleri belirlenmektedir. Değiştiren öğrenme stilinde birey, örneklendirme, analiz etme, teori kurabilmek için her çeşit öğrenme materyalini yansıtma ve kavramsallaştırmak için kullanır (Aşkar &Akkoyunlu, 1993; Peker, 2003a).

Ayrıştıran: Ayrıştıran öğrenme stili, somut kavramsallaştırma ve aktif katılım döngüsünde ortaya çıkmaktadır. Ayrıştıran öğrenme stilinde birey, tümdengelimi akıl yürütme yolu pratik uygulamaları verilen problemin çözümü için kullanır. Bu tip öğrenenler, uygulamalı öğrenmeyi tercih ederler (Aşkar &Akkoyunlu, 1993; Peker, 2003a).

Özümseyen: Özümseyen öğrenme stili, aktif katılım ve somut deneyim döngüsünde ortaya çıkmaktadır. Özümseyen öğrenme stili bireyin, plan yapma, geleceği öngörebilme ve düşünce – yapma eylemde beklentileri ortaya çıkarma

tercihlerini tanımlamaktadır. Bu öğrenme stiline sahip bireyler, karmaşık aktivitelerin kolaylıkla üstesinden gelebilir, risk alabilir ve problemleri sezgisel olarak çözümleyebilirler (Aşkar &Akkoyunlu, 1993; Peker, 2003a).

Buna göre, Kolb'un öğrenme döngüsü içerisinde öğrenme stilleri Tablo 2.4.'de şu şekilde sınıflandırılmıştır.

Tablo 2.4.
Kolb (1984) Öğrenme Stilleri

Öğrenme Stili	Öğrenme Döngüsü	Öğrenme Stili
Yerleştiren	Somut deneyim - Yansıtıcı Gözlem	Hissederek- Yaparak
Değiştiren	Yansıtıcı gözlem - Somut Kavramsallaştırma	İzleyerek- Hissederek
Ayrıştıran	Somut kavramsallaştırma - Aktif Katılım	Yaparak- Düşünerek
Özümseyen	Aktif katılım - Somut Deneyim	Düşünerek-İzleyerek

Öğrenen tarafından tercih edilecek bir öğrenme stilleri yukarıda bahsi edilen öğrenme döngüsü içerisinde Kolb (2013) tarafından Yerleştiren, Değiştiren, Ayrıştıran ve Özümseyen olarak tanımlanmıştır. Buna göre, Kolb (2013) tarafından sınıflandırılan öğrenme stilleri öğrenen özellikleri çerçevesinde Tablo 2.5.'de şu şekilde açıklanmıştır.

Tablo 2.5.
Kolb'un Öğrenen Stilleri Özellikleri (Aşkar ve Akkoyunlu,1993; Peker, 2003a)

Yerleştiren öğrenme stiline sahip öğrenen özellikleri	Yaparak ve hissederek öğrenme eğilimi, açık fikirli olma, plan yapma, yeni deneyimler içerisinde yer alma, keşif etme, kararları yürütebilme ve kavramları problemlere uygulayarak çözümleme
Değiştiren öğrenme stiline sahip öğrenen özellikleri	İzleyerek ve hissederek öğrenme eğilimi, değer ve anlamların farkında olma, düşünme yeteneği, ilişkileri anlamlı bir şekilde örgütleme, nesnel ve dikkatli yargıda bulunabilme, somut durumları farklı bakış açılarına göre değerlendirebilme, öznel yargı
Ayrıştıran öğrenme stiline sahip öğrenen özellikleri	Yaparak ve düşünerek öğrenme eğilimindedirler. Problem çözme, karar verme, mantıksal analiz ve sistematik planlama, öğrenmede bütünden parçaya gitme (tümdengelim) stratejisi kullanma
Özümseyen öğrenme stiline sahip öğrenen özellikleri	Düşünerek ve izleyerek öğrenme eğilimindedirler. Kavramsal model yaratabilme, soyut düşünebilme

2.2.2. 4mat Öğretim Modeli

4MAT öğretim modeli eğitim ve nöro bilim alanlarının ortak bir çalışması olarak tanımlanabilir (McCarthy, 2000). Kolb 'un "*yaşatısal öğrenme"* kuramına ve beynin yarı küresel baskınlığı üzerine kurulmuş bir modeldir. Öğrenme döngüsünde; somut yaşantı, yansıtıcı gözlem, soyut kavramsallaştırma, aktif yaşantı yetenekleri bireylerin öğrenme stillerini belirleyen yeteneklerdir. Somut yaşantı; öğrenciler önyargı olmaksızın kendilerini yeni yaşantılara açık tutabilmeli, yansıtıcı gözlem; pek çok açıdan yaşantılarını gözlemleyebilmeli ve yansıtabilmeli, soyut kavramsallaştırma; gözlemlerini mantıksal olarak sağlam kuramlar içine oturtabilecekleri kavramlar oluşturabilmeli, aktif yaşantı; problem çözme ve karar verme aşamalarında bu kuramları kullanabilmelidirler (Kolb, 1984). Öğrenme döngüsü koordinat eksenleri etrafında oluşturulan bir daire üzerinde hareketle oluşan döngüdür. Koordinat ekseninin ordinatını bilginin nasıl alındığını, nasıl algılandığını belirleyen, bilginin algılanması boyutu oluşturur. Apsisi ise algılanan bilginin nasıl işlendiğini belirleyen, bilgiyi işleme boyutu oluşturur. 4MAT modeli Şekil 4'de belirtilmiştir.

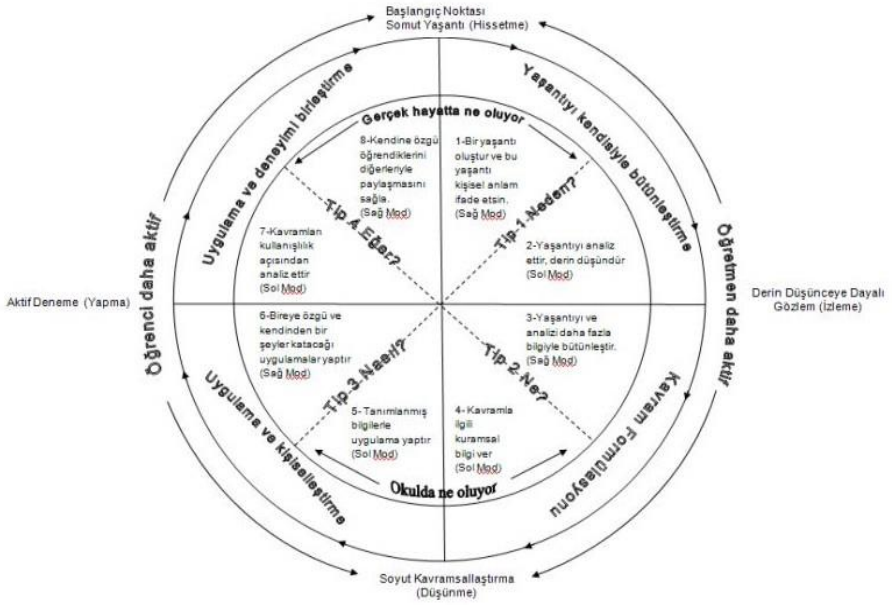
Şekil 4. McCarthy Öğrenme Stili Modeli (4 MAT Sistemi- McCarthy, 1987)

Buna göre, döngü bütünsel olarak oluştuğu parçalardan daha önemlidir. Öğrenebilmek için öğrenmeye karşı ilgimiz olması gerekmektedir. Öğrenmeyi doğrudan sezgisel olarak algıladığımızda tanımlamaya, soyutlaştırmaya ve kavramsallaştırmaya yöneliriz. Kavramsallaştırdığımız bilgileri de aktif yaşantımızda kullanabiliriz. Bilginin hem sağ hem sol beyin moda işleme yöntemi ile öğrenilmesi gerektiğini savunan 4 MAT modelinde öğrenme stilleri dört gruba toplanmıştır. Öğrenenler kendi modalarına uygun şekilde öğrenme gerçekleştirmeyi tercih edebilirler.

Beynin sağ ve sol yarım küreleri bilgi ve deneyimi farklı bir biçimde işlerler. Sol yarım küreyi kullananlar sözel ağırlıklı bilgiyi almayı tercih ederler, parçaları görür ve planlamadan hoşlanırlar. Buna karşın, beynin sağ yarım küresini kullananlar görsel-uzaysal olarak ağırlıklı öğrenmeyi tercih etmektedir. Bütünü görebilirler (McCarthy, 2000). McCarthy'e göre (2000) okul öğrencilere beyinlerinin sağ yarım kürelerini kullandıklarında onların daha az zeki ya da rasyonel olduğunu hissettirir.

Beynin sadece sağ küresini kullanmak yeni şeyler araştırmaya uzak, değişmez tekniklerin kullanılması anlamına gelir. Beynimizin sol yarım küresi ile ilişkileri tanımlarken sağ yarım küresi ile tamamen yeni yöntemleri araştırırız. İkisini birlikte kullandığımızda bütüne doğru hareket edebiliriz. Beynin tümünü kullanabilen bireyler esnek ve akıcıdır. Eğitimin amacı öğrencilerin tüm beyinlerini esnek olarak kullanabilmelerini geliştirmelerine olanak sağlamaktır (McCarthy, 2000).

*4*MAT öğrenme modeli, dört tip öğrenenin kendilerine uygun bir zaman dilimi bulabilecekleri şekilde tasarlanmıştır. Bu model Şekil 5'de açıklanmıştır.

Şekil 5. 4MAT Öğrenme Modeli

Kaynak: McCarthy, 1987; Morris ve McCarthy, 1990

Öğrenme döngüsü farklı zamanda farklı öğrenme stilleri için gösteri yeri olarak ifade edilmektedir. Öğrenme döngüsünü her bir adımı şu şekilde açıklanabilir (McCarthy, 1987; Morris & McCarthy, 1990):

- 4MAT Öğrenme Döngüsünün Birinci Çeyreği: Bu çeyrekte somut yaşantıdan yansıtıcı gözlem biçimine doğru bir süreç vardır. Sezerek-hissederek öğrenmeden izleyerek-yansıtarak öğrenmeye doğru bir süreçtir. Bu çeyrekte temel soru ‘’Niçin?’’ sorusudur (McCarthy, 1987; Morris & McCarthy, 1990).
- 4MAT Öğrenme Döngüsünün İkinci Çeyreği: Bu çeyrekte gözlemden soyut kavramsallaştırmaya doğru bir süreç vardır. Bu sürece uygun öğrenenler analitik öğrenenlerdir. Bu çeyrekte temel soru ‘’Ne’’ sorusudur (McCarthy, 1987; Morris & McCarthy, 1990).
- 4MAT Öğrenme Döngüsünün Üçüncü Çeyreği: Bu çeyrekte soyut kavramsallaşmadan aktif yaşantıya doğru bir süreç vardır. Bu sürece uygun

öğrenenler formülleri kullanırlar. Bu çeyrekte temel soru ‘’Bu iş nasıl yapılır?’’ sorusudur.

- 4MAT Öğrenme Döngüsünün Dördüncü Çeyreği: Bu çeyrekte aktif yaşantıdan somut yaşantıya yaparak öğrenmeden sezgisel öğrenmeye doğru bir süreç vardır. Bu süreç dinamik öğrenenler için uygundur. Bu çeyrekte temel soru ‘’Bu ne olabilir?’’ sorusudur.

Döngüdeki çeyrekler incelendiğinde birinci ve ikinci çeyrekte öğretmenlerin aktif olması gerekli iken üçüncü ve dördüncü çeyrekte öğrenciler daha aktif olmalıdır.

4MAT öğrenim modelinin olumlu yönlerini ve sınırlılıklarını şu şekilde açıklamak mümkündür (McCarthy, 2000):

- Öğrenme stilleri açısından sadece bir stile değil her stile hitap eder
- Öğrenenlerin yaşantıları dikkate alındığı için öğrenenler kavramları bütünleştirmede güçlük çekmezler
- Her dersin 4 gruptaki öğrenen için planlı ve programlı bir şekilde işlenmesini sağlar
- Farklı öğrenme stillerine sahip öğrenenlerin her biri için ‘’Niçin?”, “Ne?”, “Nasıl?”, “Bu iş nasıl yapılır” şeklindeki cevap vermesi açısından öğrenenlerin bilgiyi zihne yerleştirebilmelerine olanak sağlar
- 4MAT öğretim modelinde farklı öğrenme stillerine sahip öğrenciler için ayrı ayrı ders planı ve materyalleri hazırlanması oldukça zaman alabilir
- 4MAT öğretim modeli ek ders saati gerektirebilir (McCarthy, 1987; Morris & McCarthy, 1990)

2.2.3. Gregorc’un Öğrenme Stilleri Modeli

Gregorc’a (1984) göre bireylerin tanımlanamayan bireysel yetenekleri hakkında ipuçları sağlayan ayırt edici özellikleri stil olarak tanımlanabilir. Öğrenmeyi bireysel bir yetenek olarak incelediğimizde her bireyin öğrenme

yeteneklerinin bir diğerinden farklı olduğunu gözlemleyebiliriz. Kişisel niteliklerin belirlenmesinde en önemli faktörlerden biri kişisel algılardır. Tıpkı kişisel niteliklerin belirlenmesinde olduğu gibi bireylerin öğrenme stillerinin de belirlenmesinde algılama yeteneği oldukça önemlidir. Çünkü, bireylerin algılarına göre oluşturdukları öğrenme durumları onların öğrenme stillerinin belirleyicisidir. Bilgiyi işleme süreci içerisinde alınan, işlenen, depolanan ve kodlanan bilgi kişilerin algılama yeteneklerine göre soyut ve somut olmak üzere ikiye ayrılırlar. Bireyler, soyut ya da somut olarak algıladıkları bilginin düzenlenmesi sürecinde edindikleri verileri ardışık ve random olarak düzenleyebilirler (Gregorc, 1984).

Gregorc'un öğrenme stili kuramı, enformasyonun "algılanması" ve "işlenmesi" olmak üzere iki temel süreç üzerine inşa edilmiştir. Algılamada esas olan söz konusu bilginin nasıl alındığı; işlemede esas olanın ise alınan bilginin nasıl bir zihinsel işleme tabi tutulduğudur. 20 yıllık araştırmasına dayalı olarak Gregorc, öğrencilerin düzenli ya da düzensiz biçimde sıralı olarak bilgiyi yorumladıklarını ve aralarında bağlantı kurduklarını ileri sürer ve bunlar da kendi aralarında iki kategoride incelenmektedir (Otrar, 2006: 49-50). Bunlar somut-soyut doğrusal ve somut-soyut dağınık kategorilerdir. Gregorc öğrenme stili modelinde, bireyler bilgiyi somut ve soyut yetenekleri sayesinde algılamakta, algılanan bilgiyi ise doğrusal (ardışık) ve dağınık (random) yetenekleri sayesinde işlemektedirler (Gregorc,1984; Ekici, 2001).

Gregorc'a göre zihnin dünyayı somut ya da soyut olarak algılama ve ardışık ya da random bir biçimde örgütleme yeteneği vardır. Bireysel farklılıklar doğrultusunda bireylerin algı yetenekleri soyuttan somuta, düzenleme yetenekleri ise arda şıklıktan random a uzanan bir çizgi üzerinde değişmektedir. Gregorc'a göre öğrenme stilleri; Somut Ardışık, Soyut Ardışık, Somut Random, Soyut Random olarak 4 grupta sınıflandırılmaktadır (Gregorc,1979; Gregorc, 1984). Somut Ardışık öğrenme stiline sahip bireyler yaparak ve yaşayarak öğrenme eğilimindedirler. Beş duyu organları ile bilgiyi alırlar ve bütüncül olarak öğrenmede oldukça başarılıdırlar. Soyut Ardışık öğrenme stiline sahip bireyler zihinlerinde oluşturdukları geçmiş yaşantılarına uygun bilgileri bütüne ulaşmak için kullanırlar. Görsel olarak imgeleme onlar için oldukça önemlidir. Somut Random öğrenme stile sahip bireyler çoklu

duyumsal ortamlarda öğrenme gerçekleştirebilirler. Olayları ve kavramları anlamlandırmada belirli bir sistematik bilginin varlığına ihtiyaç duymadan problemleri araştırma yaparak çözebilirler. Elde ettikleri bilgiyi diledikleri gibi organize edebilirler (Şekil 9).

Şekil 6. Gregorc Öğrenme Stilleri Modeli

Kaynak: Babadoğan, 2000

Soyut zihinsel algılama yeteneği belirgin olmayan durumları algılayabilme yeteneğini ifade etmektedir. Bireylerin, duygularını, hislerini, inançlarını ve olayları algılama biçimlerini kapsamaktadır. Diğer bir yandan, somut zihinsel algılama yeteneği bireylerin beş duyu organlarını kullanarak algılama yeteneklerini ifade etmektedir. Ardışık zihinsel düzenleme ise bilginin bireyler tarafından sistematik olarak düzenli ve aşamalı bir biçimde örgütlenmesi anlamını taşımaktadır. Ardışık zihinsel düzenleme süreci mantık çerçevesinde aşamalı olarak kurulan bilgi çatısı olarak da ifade edilebilir. Bununla karşın, random zihinsel düzenleme yeteneğine sahip bireyler, bilgiyi aşaması ve sistemsel olmadan da düzenleyebilirler. Random zihinsel düzenleme sürecinde bireyler, bilgiyi kendi ihtiyaçları doğrultusunda seçer ve düzenlerler (Gregorc, 1984; Gregorc ve Ward, 1977). Gregorc'un öğrenme stillerine sahip olan bireylerin özellikleri Tablo 2.6.'da açıklanmıştır.

Tablo 2.6.
Gregorc Öğrenme Stillerine Göre Öğrenen Özellikleri (Gregorc, 1984)

Somut ardışık	Soyut ardışık	Somut Random	Soyut Random
Yaparak ve yaşayarak öğrenme	Zihinlerinde öğrenmeyi gerçekleştirecek boş bir çerçeve oluştururlar	Problem çözmede üstün yetenekleri vardır	Olayları ve kavramları düzensiz ve karışık bir şekilde algılarlar
Bilgiyi basitten karmaşığa doğru edinme eğilimi	Zihinsel çerçeveleri doğrultusunda ihtiyaçları olan bilgiyi sistematik bir biçimde düzenlerler	Araştırmacı kişiliğe sahiptirler	Bilginin sistematik ya da düzenli olarak işlenmesine ihtiyaç duymazlar
Beş duyu organlarının oldukça gelişmiş olması	Bütün hakkında bir sonuca ulaşmaya çalışırlar	Bilginin sistematik ve düzenli bir biçimde verilmesine ihtiyaç duymazlar	Çoklu duyumsal deneyimlerin bulunduğu ortamlarda öğrenmeyi tercih ederler
Kurallara uyarak ilkeli ve düzenli çalışma eğilimi	Şifre çözme yeteneğine sahiptirler	Bağımsız olarak ya da küçük gruplar ile çalışmayı severler	Duygu ve düşüncelerini açıkça ifade ederler
Aşamalı öğre-timi ve gerçek yaşam örnekle-rini tercih ederler	Kavramları mantıksal olarak düzenlerler	Deneme-yanılma yaklaşımını tercih ederler	İlişkilere ve duygulara odaklanırlar
Detaylara odaklanırlar	Zekaya dayalı mantık-sal ve analitik bir yaklaşımı tercih ederler	Sıra dışı ve yaratıcı fikirler üretebilirler	Yüz yüze iletişim kurulan öğretim ortamlarını tercih ederler

2.2.4. Dunn Ve Dunn Öğrenme Stili Modeli

Dunn ve Dunn'un (1992) öğrenme stilleri modeline göre öğrenme stilleri her birey için farklılık göstermektedir. Bireylerin, yeni bilgi üzerine odaklanması ile başlayan sürecin bilgiyi alma ve zihne yerleştirme eylemleri ile devam ettiğini ileri sürülen modele göre öğrenme stilleri çevresel ve içsel faktörlerden etkilenmektedir. Modele göre öğrenme stillerini etkileyen faktörler 5 ana çerçevede şu şekilde sınıflandırılmıştır (Dunn & Dunn 1992).

- Çevresel faktörler: Ses, ışık, sıcaklık ve dizayn alt boyutlarını kapsamaktadır.

- Duygusal faktörler: Motivasyon, sorumluluk, kararlılık ve yapı alt boyutlarını kapsamaktadır.
- Fiziksel faktörler: Algısal, yiyecek, zaman ve hareketlilik alt boyutlarını kapsamaktadır.
- Sosyal faktörler: Grup içerisinde öğrenme, yetişkin öğrenmesi alt boyutlarını kapsamaktadır.
- Psikolojik faktörler: Bütünsellik, sağ ya da sol beyin küre kullanımındaki baskınlık, hızlı ya da sakin tepki verme, çözüm sellik

Dunn ve Dunn'na göre (1992) öğrenme stilleri bilgiyi alma ve zihne yerleştirme süreci ile devam eden ve her bir birey için farklılık gösteren bilişsel bir tercihtir. Bu nedenle, Dunn ve Dunn öğrenme stili modelini bilişsel yerleştirme teorisi olarak da ifade etmek mümkündür. Bu bağlamda, modelde bilişsel tercihlerin bir disipline bağlı olup olmama durumu çözümsel-bütünsel çerçevede değerlendirmeye alınırken beynin sağ-sol yarım kürelerinin tercih durumunun iç ya da dış faktörler ile ilişkisi 5 ana boyutta toplam 21 alt ilişki ile açıklanmıştır (Tablo 2.7, Dunn ve Dunn 1992).

Tablo 2.7.
Dunn ve Dunn Öğrenme Stili Modeli (Dunn ve Dunn, 1992)

Uyarıcı	Faktör	Faktör	Faktör	Faktör
Çevresel	Ses	Işık	Sıcaklık	Oturma düzeni
Duygusal	Motivasyon	Sorumluluk	İş görev devamlılığı	Yapı
Sosyal	Tek/İkili	Akran	Takım	Yetişkin/çeşitlilik
Fizyolojik	Algısal	Atıştırma	Günün saati	Hareket
Psikolojik	Analitik	Bütünsel	Yansıtıcı	Düşünmeci

Dunn ve Dunn'na (1992) göre, öğrenme stillerinin bir bölümü bireylere biyolojik olarak yüklenmektedir. Öğrenenler, kendi öğrenme tercihlerine uygun yöntem ya da yaklaşım çerçevesinde öğrenim gördüklerinde öğrenme gerçekleştirebilecek kapasitedelerdir. Öğrenme stilleri, öğrenenin 5 alandaki uyarıcılara yönelik tercihlerini ifade etmektedir. Bu öğrenme stili modeline göre öğrenme ortamları şu şekilde düzenlenebilir.

Çevresel uyarıcılar: Çevresel uyarıcılar ses, ışık, ısı ve oturma düzeni olarak gruplanabilir. Öğrenenlerin çevresel uyarıcılara verecekleri tepkiler bir diğerinden farklılık göstermektedir. Sessiz bir ortamda öğrenmeyi tercih eden öğrenen ile ders çalışırken müzik dinlemeyi tercih eden öğrenen arasındaki fark gibi öğrenenlerin, ışık, ısı ve oturma düzeni ile ilişkin tercihlerinde farklılık göstermektedir. Bu nedenle, öğrenenlerin çevresel uyarıcılara karşı gösterdiği biyolojik reaksiyonlar onların öğrenme biçimlerini etkilemektedir. Bu nedenle, ideal öğrenme ortamlarının her öğrenenin öğrenme stilini tercih edebileceği yönde çoklu ortamların oluşturularak düzenlenmesi gerekmektedir (Dunn & Dunn 1992).

Psikolojik Uyarıcılar: Öğrenenlerin tümdengelimsel ya da tümevarımsal öğrenme eğilimleri onların analitik ya da bütünsel öğrenme tercihleri ile doğru orantılıdır. Bu nedenle, tümdengelimsel öğrenme tercihi öğrenenin analitik öğrenmeyi tercih etmesini ifade eder. Diğer bir yandan, tümevarımsal öğrenme tercihi öğrenenin bütünsel öğrenmeyi tercih etmesini ifade etmektedir. Bununla beraber, öğrenenlerin seçenekleri değerlendirerek öğrenmeyi tercih etmesi yansıtıcı öğrenme ile ilişkilendirilirken bilgiyi ilgili yaşantılar ile zihne yerleştirmesi düşünerek öğrenme tercihi ile açıklanabilir. Bu bağlamda, öğrenme ve öğretme ortamlarında uygulanan öğretim yöntem ve ilkelerinin öğrenenlerin öğrenme stillerindeki farklılar baz alınarak düzenlenmesi gerekmektedir (Dunn & Dunn 1992).

Sosyolojik Uyarıcılar: Öğrenenlerin sosyal ortamda öğrenme tercihlerini kapsamaktadır. Tekli, tekli ya da ikili ya da grup çalışmalarını bir diğerine tercih etmesi ile ilişkin kararlarını içermektedir. Bununla birlikte, öğrenenin geri dönüt ihtiyaçları da bu kapsamda değerlendirilmektedir. Öğrenenlerin, öğrenme sürecindeki öğretmen dönütlerine olan ihtiyaçları bir diğerinden farklı olabilir. Bu nedenle, öğrenenlerin öğrenimi destekleyici geri-dönüt ihtiyaçlarının gözlem altında tutulması gerekmektedir (Dunn & Dunn 1992).

Duygusal Uyarıcılar: Öğrenenlerin, öğrenmeye karşı olan merakı, isteği ile bağlantılı olarak kendini güdüleme, sorumluluk taşıma ve öğrenmeye yardımcı olan çeşitli eylemleri içermektedir. Bu bağlamda, öğrenenlerin psikolojik durumlarının

öğrenme tercihleri üzerinde ki etkisi onların öğrenme süreçlerini etkilemektedir. Öz düzenleme becerilerinin ve güdüleme stratejilerinin oldukça önemli birer faktör olarak öğrenme ortamlarında öğrenenlere kazandırılması ve uygulanması psikolojik uyarıcıların öğrenenlerde olumlu yönde davranış değişikliğine neden olabilmektedir. Bununla birlikte, düzenli çalışma alışkanlığına sahip öğrencilere verilecek çalışma görevlerinin hacmi daha az sorumluluk alan ya da düzenli çalışma alışkanlığı olmayan öğrencilerden daha fazla olabilir. Güdülemede yardıma ihtiyaca olan öğrenenler çalışma esnasında daha çabuk sıkılabilirler bu nedenle onlara açık uçlu sorular yerine çoktan seçmeli sorular sorulabilir (Dunn & Dunn 1992).

Fizyolojik Uyarıcılar: Öğrenenlerin, biyolojik saatleri, öğrenme sürecinde duyu organlarının tercihi, hareket ihtiyacı bu kapsamda değerlendirilmektedir. Öğrenenler, işitsel, dokunsal, kin estetik ya da görsel olarak öğrenmeyi tercih edebilirler. Sabah erken saat de ders çalışmayı tercih eden bir öğrenen için yoğunlaşması gereken öncelikli derslerin çalışmaları sabah erken saatlerden itibaren başlarken diğer bir öğrenen için hareketlilik gerektiren etkinlerin çalışma planlamasından daha önce yapılması mümkündür. Bununla birlikte, ders çalışma esnasında yeme-içme alışkanlıkları her öğrenen için farklılık gösterebilir (Dunn & Dunn 1992).

2.2.5. Honey ve Munford'un Öğrenme Stili Modeli

Kolb'un (1984) yaşantısal öğrenme teorisinin ardından öğrenme stilleri Honey & Mumford (1992) tarafından Kolb'un teorisi baz alınarak yeniden sınıflandırılmıştır. Öğrenenlerin öğrenme süreci içerisinde kullandıkları stratejilerin Honey & Mumford (1992) tarafından geliştirilen LSQ envanteri (Learning Styles Questionnaire) ile ölçümlenmesi sonucunda öğrenme stilleri 4 stil içerisinde yeniden sınıflandırılmıştır. Buna göre yeniden sınıflandırılan öğrenme stilleri Aktivist, Yansıtıcı, Teorist ve pragmatik olarak adlandırılmışlardır. Honey ve Munford'un (1992) öğrenme stilleri Kolb'un yaşantısal öğrenme döngüsünü temel alınarak şu şekilde açıklanmıştır.

Aktivist: Aktivist öğrenen için en uygun öğrenme ortamı somut durumlar içerisinde oluşur. Dönüt-düzeltmenin devamlı olarak uygulandığı öğrenme ortamları

onlar için idealdir. Grup aktivitesi, tartışma, problem çözme, puzzle yapma ve beyin fırtınası aktivist öğrenen stili için en uygun öğretim yöntemleridir (Honey & Mumford, 1992).

Yansıtıcı: Yansıtıcı öğrenen gözlem ve düşünme yolu ile öğrenme eğilimindedir. Dolayısı ile karar vermeden önce tüm olasılıkları ve uygulamaları ön görebilir. Aktivistler, inceleme ve düşünme sürecinde geçmiş gözlemlere dayalı bir yol izlerken yansıtıcı öğrenenler geleceğe yönelik öngörüleri de hesaba katabilirler (Honey & Mumford, 1992).

Teorist: Teorist öğrenen açımlayıcı modeller, teorik ve istatistiksel veriler, analiz ve sentez yolu ile öğrenme eğilimindedirler. Bu tip öğrenen, eylemlerin arkasındaki mantığı dikkate alırlar. Grup tartışması, okuma, durum çalışmaları, model geliştirme ve problem çözme bu tip öğrenen grupları için ideal öğrenme yöntemleridir (Honey & Mumford, 1992).

Pragmatik: Pragmatik öğrenen analitik bilgiyi pratiğe geçirme eylemi içerinde yeni bilgileri üretebilme ve problem çözme eğilimindedir (Honey & Mumford, 1992).

Honey & Munford'un (1992) öğrenme stili modelindeki öğrenen özellikleri Kolb'un (1984) yaşantısal öğrenme modelinden baz alınarak tanımlanmak istenir ise aktivist öğrenenlerin yaparak ve hissederek; yansıtıcı öğrenenlerin hissederek ve izleyerek teorist öğrenenlerin izleyerek ve yaparak; pragmatik öğrenenlerin ise düşünerek ve yaparak öğrenme gerçekleştirdiklerini söylemek mümkündür (Honey & Mumford, 1992).

2.2.6. Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri Modeli

Felder ve Silverman (1988) öğrenme stillerinin belirlenebilmesi amacı ile öğrenme stillerini ölçmede kullanılacak "öğrenme stilleri indeksi" geliştirmişlerdir. 4 boyuttan oluşan indexin amacı öğrencilerin öğrenme stillerini tanımlamaktır. Felder ve Silverman modeline göre öğrenme stilleri şu şekilde sınıflandırılmıştır: hissederek-sezgisel; görsel-işitsel; yaparak-düşünerek ve sıralı-bütünsel. Buna göre, bilgiyi edinme süreci iki aşamalı bir süreç olarak ifade edilmektedir. Bilginin, duyu

organları veya sezgisel gözlem yolu ile alınmasının ardından alınan uyarıcıların; akılda tutma, tümvarımsal ya da tümdengelimsel muhakeme yapma, yansıtma, analiz ve sentez edebilme süreçleri içerisinde işlenmesi gerekmektedir.

Bu modele göre, bireyler duyu organları ya da bilinçaltları tarafından sürekli olarak uyarıcılara maruz kalmaktadırlar. Bilgiyi alma sürecindeki bireysel farklılıklar bireylerin, bilgiyi alma sürecindeki duyu organları ile ve sezgisel olarak alınan bilgi arasındaki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Bilgiyi alma sürecindeki bilginin hacmi, bilginin hafıza da işlenen halinden bu nedenle daha azdır. Bu süreç içerisinde bireyler, bilginin bir bölümünü hafızada tutarken diğer bölümünü kaybederler (Felder & Silverman, 1988).

Hissederek öğrenenler, bilgiyi duyu organları vasıtası ile edinmeyi tercih ederken, sezgisel öğrenenler içsel kaynaklarını tercih ederler. Carl Jung'ın "psikolojik tipler kuramı" çerçevesinde hissederek öğrenen bireyleri algısal öğrenenler olarak tanımlamak mümkündür. Buna göre, öğrenenlerin bir kısmı bilgiyi çevrelerindeki somut uyarıcılar tarafından duyu organları ile alırken diğer kısmı bilgiyi somut uyarıcılar tarafından alma eğilimindedirler (Felder ve Henriques, 1995; Soloman & Felder, 1998). Duyu organları vasıtası ile alınan bilgi görsel ve işitsel olarak tanımlanabilir. Buna göre, görsel öğrenenler şema, diyagram, model, resim gibi görsel unsurlar ile öğrenmeyi tercih ederken işitsel öğrenenler, metinleri sözel ya da yazılı olarak açıklama yolu ile öğrenmeyi tercih ederler (Felder ve Henriques, 1995).

Tablo 2.8.
Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Algısal ve Sezgisel Öğrenenlerin Özellikler (Felder ve Silverman, 1988)

Algısal öğrenenlerin öğrenme tercihleri	Sezgisel öğrenenlerin öğrenme tercihleri
Duyu organları ile dış dünyadan gelen bilgi	Düşünerek içsel üretilen bilgi
Somut bilgiler	Soyut bilgiler
Olgusallaştırma	Kavramsallaştırma
Bilgi ile gerçek yaşam ilişkisi kurma	Bilgi ile tahmin, olasılık ve hayal gücünü ilişkilendirme
Deney gibi belirli işlem basamaklarına dayalı etkinlikler	Kavram, ilke, teori, yoruma dayalı etkinlikler

Duyu organları vasıtası ile alınan bilgi görsel ve işitsel olarak tanımlanabilir. Buna göre, görsel öğrenenler şema, diyagram, model, resim gibi görsel unsurlar ile öğrenmeyi tercih ederken işitsel öğrenenler, metinleri sözel ya da yazılı olarak açıklıma yolu ile öğrenmeyi tercih ederler (Tablo 2.9.).

Tablo 2.9.
Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Görsel ve Sözel Öğrenen Özellikleri (Felder ve Silverman, 1988)

Görsel öğrenenlerin öğrenme tercihleri	Sözel öğrenenlerin öğrenme tercihleri
Resim, diagram, sunu, şema, harita yolu ile öğrenme	Tartışma, sunum, okuma ve tekrar yolu ile öğrenme
Bilgiyi görsel olarak kodlarlar	Bilgiyi sözel olarak kodlarlar

Diğer bir yandan, bilgi dış bağlamlarda tartışma, açıklama, deneyerek test etme süreçleri içerisinde işlenebilir. Bu işleme süreci yaparak ya da aktif öğrenme süreci olarak ifade edilebilir. Bununla birlikte, bilginin zihinde anlamlı olarak yapılandırılması süreci bilginin, tümevarımsal ya da tümdengelimsel muhakeme yapma, yansıtma, analiz ve sentez edebilmesi ile anlamlı bilgi haline dönüştürülebilir. Bu işleme sürecini ise düşünerek ya da yansıtıcı öğrenme süreci olarak ifade edebiliriz (Tablo 2.10).

Tablo 2.10.
Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Aktif ve Yansıtıcı Öğrenen Özellikleri

Aktif öğrenenlerin öğrenme tercihleri	Yansıtıcı öğrenenlerin öğrenme tercihleri
Öğrenme sürecinde aktif deneyimlere ihtiyaç duyarlar	Öğrenme sürecinde kendi başlarına düşünme eğilimindedirler
Bilgiyi, açıklma, tartışma, deneme ve uygulama yolu ile alır ve işlerler	Bilgiyi anlamlandırma, sorgulama, çağrıştırma, araştırma yolu ile alır ve işlerler
Uygulama ve deneme yolu ile öğrenirler	Bilgi hakkında düşünerek öğrenirler
Tartışma, soru-cevap, grup çalışması, beyin fırtınası	Problem çözme, özet yazma

Kaynak: Felder ve Silverman, 1988

Bilginin, birbiri ile ilişkin küçük parçalar halinde tümevarımsal olarak işlenme sürecinde bireyler, aşamalı bir şekilde genel bütünlüğü kavramadan bütüne varmaya çalışırken tümdengelimsel olarak işlenen bilgi sürecinde bireyler, ön bilgi ve deneyimleri vasıtası ile genel bütünlüğü küçük parçalar halinde kavrayabilirler (Felder ve Henriques, 1995). Buna göre, aşamalı-bütünsel öğrenen özellikleri Tablo 2.11'de açıklanmıştır.

Tablo 2.11.
Felder ve Silverman'ın Öğrenme Stilleri: Aşamalı ve Bütünsel Öğrenen Özellikleri

Aşamalı öğrenenlerin öğrenme tercihleri	Bütünsel öğrenenlerin öğrenme tercihleri
Doğrusal olarak öğrenme eğilimindedirler	İlişkisel olarak öğrenme eğilimindedirler
Ayrıştırıcı düşünme ve analiz edebilme	Dönüşümsel düşünme ve sentez yapabilme
Disiplinler öğrenmeyi tercih ederler	Disiplinlerarsı öğrenmeyi tercih ederler

Kaynak: Felder ve Silverman, 1988

Felder ve Silverman'ın öğrenme stilleri doğrultusunda Felder (1996) "döngüsel öğretim" adını verdiği bir öğretim modeli geliştirmiştir. Bu modele göre, Felder ve Silverman'ın 4 boyutta tanımladığı öğrenme stilleri öğrenenlerin öğrenme ihtiyaçlarını döngüsel anlamda karşılamaktadır. Öğretim süreçlerinin planlanmasına yardımcı olarak döngüsel öğretim uygulamaları şu şekilde örneklendirilebilir (Felder, 1996):

- Algısal ve bütünsel olarak tasarlanan bir öğretim döngüsünde teorik bilgiden önce söz konusu teorik bilgiye ilişkin problemlerin sorgulanması
- Sezgisel ve algısal olarak tasarlanan bir öğretim döngüsünde kavramsal bilgi hacminin somut bilgi hacmi ile dengelenmesi
- Görsel ve sözel olarak tasarlanan bir öğretim döngüsünde görsel materyallerin (resim, şema, diyagram vs.) yazılı ve sözlü fiziksel gösterimleri ile desteklenmesi
- Algısal ve bütünsel olarak tasarlanan bir öğretim döngüsünde soyut kavramsallaştırma ve problem çözme süreçlerinde sayısal örnekleme yapılması

- Algısal ve yansıtıcı öğrenme döngüsünde genel ilke ve yöntemlerin açıklanmasından önce deneysel gözlemlere yer verilmesi
- Aşamalı ve bütünsel olarak tasarlanan bir öğretim döngüsünde her disiplinin mantıksal akışlarının diğer disiplinler ile ilişkisini açıklayan ilişki şemalarının gösterimi (Felder, 1996)

2.3. 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri

5-6 yaş çocukların öğrenme stillerini (görsel, işitsel ve kinestetik) belirleyebilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir. Erken çocukluk döneminde bireysel farklar ve daha pek çok nedene bağlı olarak çocukların öğrenme süreçleri farklılık gösterir. Gelişim ve öğrenmenin en hızlı olduğu dönemlerden birinde olan çocuğun öğrenme sürecine olumlu katkı sağlayabileceği düşüncesiyle öğrenme stillerinin belirlenmesinin eğitimciler açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Eğitimciler çocuklarda belirlenen stillere yönelik olarak oyun temelli uygulamalarla çocukları destekleyebilir ve gelişimlerini takip edebilirler.

5-6 yaş çocuklar için öğrenme stilleri ölçeğinde yer alan standartlar şunlardır;

2.3.1. Görsel Öğrenme Stili

- Genellikle düzenli ve titizdirler. Karışıklık ve dağınıklıktan rahatsız olurlar.
- Araç gereçlerin yeri bellidir ve bunların yeri değiştirilmez.
- Çantaları, dolapları her zaman düzenlidir.
- Dağınık ortamlarda çalışamazlar.
- Yazmayı sevmeseler de defterlerini temiz ve itinalı kullanırlar.
- Düz anlatım dediğimiz öğretim yönteminden yeterince yararlanamazlar.
- Öğrendiklerini gözlerinin önüne getirerek hatırlamaya çalışırlar.

2.3.1.1. Görsel Öğrenciler

- Okulda tertipli ve düzenlidir.
- Diğer öğrencilere örnek gösterilirler.
- Kullanılmış ve yıpratılmış kitapları hiç sevmezler.
- Öğretmeni gözleriyle takip ederler.
- Öğretmenin kıyafetinin düzenli olması onlar için önemlidir.
- Okul kıyafetleri düzenlidir.
- Ödevlerini itina ile yaparlar.
- Sözlü yönergeleri takip etmekte zorlanırlar. Yönergeler ne kadar uzun olursa o kadar çok güçlük çekerler. O nedenle tahtaya yazılmasını isterler.
- Yönergelerin sistemli ve basamaklı olması onları rahatlatır.
- Kurallara uymak ve disiplinli olmak en büyük özellikleridir.
- Karmaşık ve ne olacağı belli olmayan işlerde huzursuz olurlar.
- Uzak geleceğe ait planlar yaparlar. Plansızlık onlar için huzursuzluk demektir.
- Gördükleri şeyleri görüntü olarak belleğe aktarırlar ve görüntülü olarak hatırlarlar.
- Okudukları metindeki yazım, noktalama ve diğer dil bilgisi kurallarına duyarlıdırlar ve hataları çabuk fark ederler.
- Harita, poster, şema, grafik gibi görsel araçlarla kolay öğrenirler ve bu araçlarla öğrendiklerini kolay hatırlarlar.
- Karmakarışık bir ders onları ruhen ve bedenen yorar. Yapılacak işin başından sonuna kadar detaylarıyla belirlenmesi ve görülmesi gerekir.
- Genellikle gördükleri şeyleri görüntü olarak belleğe kaydeder ve görüntü olarak hatırlarlar. Hatırlamak istedikleri telefon numarasını, numaranın yazıldığı yerdeki görüntüsü ile hatırlarlar.

- Kinestetik ve işitsellere göre çok az yazım ve noktalama hatası yaparlar.
- Mükemmellik onlar için önemlidir.
- Bir şey düşünürken gözleri yukarı doğru bakar.

2.3.2. İşitsel Öğrenme Stili

- Diğer gruplardakilere göre daha konuşkandırlar.
- Oyunlarını kendi başlarına oynuyor bile olsalar, sanki yanlarında birileri varmış gibi konuşarak oynarlar.
- Yaşlarına göre daha kapsamlı cümleler kurarlar, kelime dağarcıkları geniştir.
- Konuşmalarında bir ahenk ve melodi vardır.
- Bir şey düşünürken kulak hizasına doğru bakarlar.

2.3.2.1.İşitsel Öğrenciler

- Derste kendi kendilerine de olsa konuşurlar.
- Sessiz okumakta zorluk çekerler çünkü kulaklarının duymadıklarını anlamakta zorlanırlar.
- Konuşmaları, jest ve mimikleri taklit edebilirler.
- Sınıf içerisinde sesten çok rahatsız olurlar. Konsantre olabilmeleri için hiçbir sesin olmamasını isterler.
- Düşünürken de düşündüklerini sesli hale getirirler.
- En iyi işiterek öğrenirler. Fakat öğretmen dersi anlattığı sırada konuşuyor olma ihtimalleri yüksektir. O nedenle derse kulak vermeleri gerekir.
- Yabancı dil öğrenmeye yatkındırlar.
- Konuşma ve dinleme becerileri çok iyidir. Okuma ve yazma becerilerinde zorlanırlar.
- Öğrenirken konuşarak veya sesli okuyarak öğrenirler ve hatırlarken de aynı şekilde biri kendilerine okuyormuş ya da söylüyormuş gibi hatırlarlar.

- Problemde verileni ve isteneni kavramak için sesli düşünürler.
- Bir kelimenin yazılışını hatırlamak için kelimeyi sesli tekrar ederler.
- Bulundukları yörenin şivesini ve öğretmenin telaffuzunu hemen kaparlar.
- Konuşarak öğrenirler.
- Şarkıları baştan sona sadece dinleyerek öğrenebilirler.
- İşitsel öğrenciler sese bu kadar duyarlı olmalarına rağmen TV veya müzik çalarları yüksek sesle dinleyebilirler (özellikle odada başka sesler varsa).

2.3.3. Kinestetik Öğrenme Stili

- Bebekliklerinden itibaren sürekli hareket isterler.
- Dokunmayı ve dokunulmayı severler.
- Düşme, itme, çekme, çarpışma son derece doğal davranışlarıdır.
- Evin dışında oynuyorlarsa taşlar, topraklar, kayalar, ağaçlar ile sarmaş dolaştırlar.
- Temiz kıyafetlerle evden çıkarlar, döndüklerinde gömlekleri sökülmüş, pantolon ve etekleri yırtılmış, düğmeleri kopmuş, dizleri sıyrılmış, üstleri toz-toprak içinde geri dönerler.
- Görseller görüntü belleği, işitseller ses belleği, kinestetikler kas belleği kullanırlar.
- Eşyalarının karışık olmasından hiç rahatsız olmazlar.
- Tertipli olmak için çaba göstermezler.
- Düşünürken aşağı doğru bakarlar.

2.3.3.1. Kinestetik Öğrenciler

- Okul hayatında zorlanabilirler.
- Oturdukları yerde uzun süre duramazlar.

- Parmak kaldırmak, öğretmenin kendisini görmesini beklemeyi zaman kaybı olarak görürler. Hemen harekete geçerler. Öğretmenin "Tahtayı kim silecek?" demesi yerlerinden fırlamaları için yeterlidir.
- Görsel ve işitsel mesajları algılamakta zorlanırlar. Ancak yaparak algılarlar.
- Hareket hâlindeyken daha iyi öğrenirler. (Örneğin, kondisyon bisikletinde kitap okuduklarında daha iyi anlarlar.)
- El şakası yaparlar, konuşurken el ve kollarını bol bol kullanırlar.
- Dokunsallar daha çok ellerini kullanarak öğrenirler.
- Plan ve programdan fazla hoşlanmazlar.

2.4. İlgili Araştırmalar

Güneş & Erkan'ın (2017) araştırmasında, okul öncesi grubu çocuklarının öğrenme stillerinin belirlenip, cinsiyet değişkenine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, çalışmanın örneklemini oluşturan 128 çocuğa, Güneş (2014) tarafından geliştirilen Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri İndeksi (ÇİÖSİ) uygulanmıştır. Yapılan araştırmada genel olarak çocukların aktif/sezgisel/görsel ve sıralı (analitik) öğreniciler olduğu bulunmuştur. Çocukların öğrenme stillerinden aktif ve görsel alt boyutlarında yoğunlaştığı, bununla beraber algısal/sezgisel ve bütünsel/sıralı alt boyutlarında yer alan her iki öğrenme stilinin de birbirine çok yakın olduğu söylenebilir. ÇİÖSİ sonuçlarına göre çocukların genel olarak aktif/sezgisel/görsel ve sıralı (analitik) öğreniciler olduğu bulunmuştur. ÇİÖSİ üzerinde yapılan betimsel istatistik sonuçlarına göre aktif öğrenme %65 ve görsel öğrenme %67 ile en baskın öğrenme stilleri olarak belirlenmiştir. Bunun yanı sıra sezgisel-algısal ve sıralı-bütünsel öğrenmelerin daha dengeli oranda kullanıldıkları hesaplanmıştır. Kızların yansıtıcı ve sıralı (analitik) öğrenme tercihlerinin erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. ÇİÖSİ'nin okul öncesi dönemde çocuğu tanıma ve değerlendirmede kullanılabilecek bir ölçüm aracı olduğu

görülmektedir. Araştırma sonuçlarından hareketle, öğretmenlerin öğrenmenin etkililiği ve maksimum öğrenme kapasitesine ulaşma yolunda çocukların çok ve az tercih ettikleri öğrenme stillerinin geliştirilmesine fırsat tanıyacak öğrenme ortamlarını ve etkinlerini planlamaları önerilmektedir

Küçükay & Yenilmez (2021) araştırmalarında kırsalda eğitim gören ortaokul 8. sınıf öğrencilerinin uzamsal zekâ, uzamsal yetenek ve uzamsal kaygıları arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışmanın evrenini 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Türkiye kırsalında öğrenim gören ilköğretim 8.sınıf öğrencileri, örneklemini ise amaçlı ve kolay örnekleme yolu ile seçilen 191 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma verileri Perspective Taking/Spatial Orientation Test (Mekânsal Oryantasyon Testi), Uzamsal Kaygı Ölçeği ve Uzamsal Zekâ Ölçeği ile toplanmıştır. Yetenek puanları ile kaygı puanları arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu ancak zekâ puanları ile yetenek puanları arasında ve zekâ puanları ile kaygı puanları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Avaroğulları & Şaman (2020) araştırmalarında sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinde 1. ve 4. sınıfa kayıtlı 111 sosyal bilgiler öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırma ilişkisel tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri ile California Eleştirel Düşünme Eğilimleri Ölçeği (CCTDI) kullanılmıştır. Elde edilen veriler Mann-Whitney U testi ve Spearman korelasyon katsayısı ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda sosyal bilgiler öğretmen adaylarının sırasıyla en fazla ayrıştıran ve özümseyen öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Adayların eleştirel düşünme eğilimleri ortanın biraz üstünde yüksek düzeydedir. Adaylar eleştirel düşünme eğilimi ölçeğinde en yüksek puanı açık fikirlilik alt ölçeğinden almışlardır. Adayların eleştirel düşünme eğilimleri ve öğrenme stilleri cinsiyet ve sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Ayrıca sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasında da anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir.

Bayırlı, Orkun & Bayırlı (2019) çalışmalarında öğrenmeyi öğrenme sürecinde önemli olan öğrenme stilleri modellerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda çalışmada Kolb'un yaşantısal öğrenme stili modeli, Mccarthy öğrenme stili modeli, Carl Jung'un psikolojik tipler kuramı, Myers-Briggs öğrenme stili modeli, Gregorc'un öğrenme stili modeli, Honey ve Mumford'un öğrenme stili modeli ve görsel, işitsel, kinestetik/devinimsel öğrenme stilleri incelenmiştir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden, doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Veriler toplanırken, öğrenme stilleri ile ilgili kitap, dergi, makale, köşe yazısı, resmi belge ve rapor gibi basılı ve internet kaynaklarından yararlanılmıştır.

Kurnaz & Ergün (2019) çalışmalarında e-öğrenme ortamlarındaki öğrencilerin öğrenme stillerinin akademik başarı üzerindeki etkisini araştırmış ve "e-öğrenme stilleri, çevrimiçi derslere katılım, video kayıtlarını izleme değişkenleri akademik başarının yordayıcısı mıdır?" sorusuna yanıt aramıştır. Araştırmada 2016-2017 öğretim yılında bir e-öğrenme ortamında pedagojik formasyon eğitimi alan 501 öğrenciye (351 kadın, 150 erkek) E-Öğrenme Stilleri Ölçeği (Gülbahar & Alper, 2014) ve Başarı Testi uygulanmıştır. Araştırma ölçme ve değerlendirme dersi kapsamında öğretim yönetim sistemi üzerinden 14 hafta boyunca çevrimiçi derslerle yürütülmüştür. Öğrencilere bu kurs sonunda pedagojik formasyon eğitimi sertikası verilmiştir. Başarı Testi araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir. Bu test araştırma grubuna benzeyen başka bir grupta denenerek güvenilir ve geçerli sonuçlar verdiği belirlenmiştir. Bu testten alınan puanlar akademik başarının ölçüsü olarak kabul edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde aşamalı çoklu regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, çevrimiçi derslere katılma, video kayıtlarını izleme, aktif öğrenme stili ve bağımsız öğrenme stili e-öğrenme ortamında akademik başarıyı yordamaktadır. Bu dört değişken akademik başarıdaki toplam varyansın %7'sini açıklamaktadır.

Önal & Türkoğlu (2019) araştırmalarında Türkiye'de okul öncesi öğretmen ve öğretmen adayları ile ilgili yapılmış olan lisansüstü tezlerin çeşitli değişkenlerle analizini yaparak bundan sonra yapılacak çalışmalara yeni bir bakış açısı getirebilmek, lisansüstü düzeyde araştırma eğilimlerini belirlemek ve farklı fikirlerle bu alana katkıda bulunulmasını sağlamayı amaçlamışlardır. Araştırmaya YÖK Ulusal

Tez veri tabanında yer alan, onaylanan ve arşivlenen, konu bölümü “okul öncesi öğretmeni” olarak dizgilenen ve 2010-2018 yılları ile sınırlandırılan, yayınına izin verilen 120 yüksek lisans ve 16 doktora tezi olmak üzere toplam 136 lisansüstü tez dâhil edilmiştir. Tezlerin analiz edilmesinde nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi tekniği kullanılmıştır. Ayrıca tez konularının çözümlenmesinde ise içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Her bir tez araştırmacılar tarafından hazırlanan ve çalışmanın amacına yönelik başlıkları içeren “Tez İnceleme Formu” kullanılarak sınıflandırılmıştır. Araştırmanın verileri içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Verilerin çözümlenmesinde frekans ve yüzde dağılımlarından yararlanılmış, veriler şekiller ve tablolar üzerinde gösterilmiştir. Araştırma sonucuna göre tezlerin çoğunun yüksek lisans tezi olduğu, yıllara göre homojen bir dağılım sergilemediği, Türkçe dillinde yazıldığı, çalışma grubunun okul öncesi öğretmenleri ve öğretmen adayları olduğu, İç Anadolu Bölgesi’nde, Ankara’da ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi’nde yürütüldüğü, proje desteği almadığı, nicel çalışmalardan oluştuğu, veri toplama aracı olarak ölçek kullanıldığı, veri analiz yöntemi olarak ANOVA (tek yönlü varyans analizi) kullanıldığı, öğretmenlerin tutum ve değerlerinin konu olarak ele alındığı tespit edilmiştir

Dikmen, Tuncer & Şimşek (2018) araştırmalarının amacı baskın öğrenme stili ile öğrenmeye yönelik tutum arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma Fırat Üniversitesinde öğrenim gören 164 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak, Kolb tarafından geliştirilen Kolb Öğrenme Stili Envanteri ile Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma bulguları incelendiğinde, öğrencilerin en fazla Özümseyen, sonra sırasıyla Ayrıştıran, Yerleştiren ve Değiştiren öğrenme stillerine sahip oldukları tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre baskın öğrenme stilleri arasında anlamlı düzeyde görüş farklılığı tespit edilirken öğrenmeye yönelik tutumun sadece beklenti alt boyutunda kadınların lehine anlamlı düzeyde görüş farklılığı tespit edilmiştir. Ayrıca öğrenmeye yönelik tutumun yaş ve öğrenim görülen fakülte değişkenine göre anlamlı düzeyde görüş farklılığı olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, değiştiren öğrenme stiline sahip bireylerin öğrenmeye yönelik tutumlarının diğer öğrenme stiline sahip olan bireylerden yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Şen (2018) araştırmasında, ortaokul 8. sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek ayrıca öğrenme stilleri ile cinsiyet, matematik dersi akademik başarısı ve anne-baba eğitim seviyesi arasındaki ilişkiyi açıklamayı amaçlamıştır. Araştırmanın verileri, 2016-2017 eğitim öğretim yılı ikinci döneminin başında Ankara ilinde devlet okulunda okuyan 628 öğrencinden alınan veriler doğrultusunda toplanmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin seçiminde amaçsal örnekleme yönteminden ölçüt örneklem kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Grasha Reichemann Öğrenme Stili Ölçeği öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek için kullanılmıştır. Verilerin analizinde t-testi, tek yönlü varyans analiz ANOVA testlerinden faydalanılmıştır. Araştırmanın bulguları; 8. sınıf öğrencilerinin baskın öğrenme stillerini katılımcı, bağımsız ve işbirlikli olduğunu göstermektedir. Ayrıca, öğrenme stilleri ile matematik dersi akademik başarı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Öğrenme stilleri ile anne eğitim seviyesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulurken, baba eğitim seviyesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Alemdağ, Alemdağ & Özkara'nın (2018) araştırmasının amacı, Kolb Öğrenme Stili Modeli'ne göre spor lisesi öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek ve genel akademik başarıları açısından incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, Türkiye'de yedi farklı spor lisesinde öğrenim gören, 152'si kadın ve 328'i erkek 480 spor lisesi öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kolb Öğrenme Stili Envanteri-3 (KÖSE-3) kullanılmıştır. Veriler, χ_2 (Kay-Kare) testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında spor lisesi öğrencilerinin %39.5'inin *değiştirme*, %21.5'inin *özümseme*, yine aynı oranda (%21.5) *ayrıştırma* ve %17.5'inin *yerleştirme* öğrenme stiline sahip oldukları belirlenmiştir. Genel akademik başarıları yüksek olan öğrencilerin öğrenme stilleri ise sırası ile, ayrıştırma, yerleştirme, özümseme ve değiştirme şeklindedir. Spor Lisesi öğrencilerinin çoğu *değiştirme* öğrenme stiline sahip olmasına rağmen, ayrıştırma öğrenme stiline sahip öğrencilerin genel akademik başarıları daha yüksektir.

Dikmen, Bahadır & Akmençe'nin (2018) araştırmasının amacı pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin baskın öğrenme stillerini belirlemektir. Bu

doğrultuda araştırma Fırat Üniversitesinde pedagojik formasyon eğitimine kayıtlı 211 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Veri toplamak amacıyla Kolb tarafından geliştirilen, Evin Gencel tarafından Türkçeye uyarlanan Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri kullanılmıştır. Kolb Öğrenme Stilleri Envanterinde 4 öğrenme stili bulunmaktadır. Bunlar, Ayrıştıran, değiştiren, özümseyen ve yerleştiren öğrenme stili olarak adlandırılmıştır. Kullanılan envanterin güvenirliğini belirlemek amacıyla hesaplanan Cronbach Alfa katsayısı 0,731 çıkmasıyla araştırmada kullanılması uygun görülmüştür. Sonuç olarak araştırmaya katılan bireylerin baskın öğrenme stillerinin "özümseyen" olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca cinsiyet, üniversiteye yerleştirme puan türü, mezun olunan lise türü ve yılsonu akademik başarı puanlarına göre baskın öğrenme stilinin anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmüştür.

Ozan, Karabacak, Kızıltaş&Küçükoğlu'nun (2017) araştırmasının amacı, öğretmen adaylarının öğrenme stillerini, öğrenme yaklaşımları tercihlerini ve öğrenme stilleri ile öğrenme yaklaşımları tercihleri arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini 2012-2013 eğitim-öğretim yılı bahar yarıyılında, Atatürk, Ağrı İbrahim Çeçen ve Recep Tayyip Erdoğan Üniversitelerinin Eğitim Fakülteleri 1. ve 4. sınıflarında öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Örneklem ise evren içerisinden basit seçkisiz örnekleme yöntemiyle seçilen 932 öğretmen adayından oluşmaktadır. Araştırma sonuçlarına göre öğretmen adayları en çok değiştirme öğrenme stiline sahiptirler. Öğrenme stilleri üniversite, cinsiyet ve sınıf değişkenlerine göre anlamlı ölçüde değişmezken, program değişkenine göre anlamlı farklılık göstermektedir. Öğrenme yaklaşımları üniversite ve sınıf değişkenlerine göre anlamlı ölçüde değişmezken, program ve cinsiyet değişkenlerinde ise anlamlı olarak farklılaşmaktadır.

Karamustafaoğlu; Şeker; Şahin&Denizli'nin (2016) araştırmalarında gelişimci araştırma yaklaşımı kapsamında enlemesine araştırma yöntemi kullanılarak öğrencilerin sahip oldukları öğrenme stilleri farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Çorum İsmail Kakaç Ortaokulu, İstanbul Malazgirt Ortaokulu, Tokat Gazi Osman Paşa Ortaokulu 5., 6., 7. ve 8.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla "Grasha-Riechmann Öğrenme Stilleri Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu"

kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans, yüzde, t testi ve ki-kare kullanılmıştır. Verilerden öğrencilerin en fazla %29,8 oranla İşbirlikçi ve %27,6 oranla bağımlı öğrenme stiline sahip oldukları görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin öğrenme stilleri ile anne eğitimi, baba eğitimi ve dershaneye gitme gitmeme durumu arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmüştür. Ama öğrencilerin öğrenme stilleri ile sınıf seviyesi, yaşanılan şehir, cinsiyet ve akademik başarı arasında anlamlı ilişki olduğu görülmüştür

Ural & Morgil (2016) çalışmasının amacı, kimya öğretiminde farklı öğrenme stili tercihlerinin akademik başarı üzerindeki etkisini ortaya çıkarmak ve proje tabanlı öğrenme uygulamasında kimya eğitimi öğrencilerinin başarılarının öğrenme stili tercihlerine göre değişip değişmediğini belirlemektir. Öğrencilere Grasha-Riechmann Öğrenme Stilleri Envanteri uygulanarak öğrenme stili tercihleri belirlenmiştir. Öğrencilerin, o güne kadarki akademik ortalamaları başarı puanları olarak değerlendirilmiştir. Öğrencilerle çevre ve çevre kirliliği konu kapsamında proje tabanlı öğrenme uygulaması gerçekleştirilmiş ve uygulamanın sonunda konu ile ilgili yapılan final sınavı uygulamadaki başarı olarak değerlendirilmiştir. Öğrencilerin öğrenme stili tercihleri ile akademik başarıları arasındaki ilişkiyi araştırmak amacıyla yapılan veri analizinin sonuçları, farklı öğrenme stili tercihine sahip öğrencilerin akademik başarıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını göstermektedir. Öğrenme stili tercihlerine göre, öğrencilerin proje tabanlı öğrenme uygulamasında gösterdikleri performansların istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği görülmüştür. İşbirlikçi öğrenme stili tercihine sahip öğrenciler proje tabanlı öğrenme uygulamasının sonunda, derste en yüksek başarıyı göstermişlerdir. Bağımsız öğrenme stili tercihine sahip öğrenciler ise derste en düşük başarıyı göstermişlerdir.

Kavalcı &Ünal'ın (2016) çalışmasında karar verme ve öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi araştırmak amaçlanmıştır. Aynı zamanda Y ve Z kuşağının karar verme tarzları ve öğrenme stilleri açısından aralarında farklılıklar olup olmadığını incelemek hedeflenmiştir. Araştırmanın ana kütlesini Erzurum ili merkez ilçede yaşayan Y ve Z kuşağında yer alan öğrenciler oluşturmuştur. Sonuçlara göre öğrenme stilleri ve karar verme tarzları arasında ilişki bulunmaktadır. Y ve Z

kuşaklarının öğrenme stilleri ve satın alma tarzları arasında farklılık olduğu belirlenmiştir.

Çakır &Akbaş (2013) araştırmalarında lise öğrencilerinin öğrenme stilleri ile cinsiyet, bilgisayar oyunu oynama durumu ve öğrenim görülen lise türü değişkenleri arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamışlardır. İlişkisel tarama modeline göre düzenlenen bu çalışmaya 3 ilden 4 farklı lise türünden 2295 öğrenci katılmıştır. Örneklemin seçiminde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin 892'si (%38.9) kız ve 1402'si (%61.1) erkektir. Araştırmada Kolb (1984) tarafından geliştirilen ve Aşkar ve Akkoyunlu (1993) tarafından Türkçeye çevrilip geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan Kolb Öğrenme Stili Envanteri kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde ki-kare testi kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, araştırmaya katılan lise öğrencilerinin yarıdan fazlasının (%55,2) öğrenme stili değiştirendir. Öğrencilerin cinsiyetleri ve öğrenim gördükleri okul türü ile öğrenme stilleri arasındaki ilişki anlamlı çıkmıştır. Bununla birlikle, öğrencilerin en çok oynadıkları bilgisayar oyun türü ile öğrenme stilleri arasında anlamlı düzeyde bir ilişki olmadığı görülmüştür.

Ekici (2013) araştırmasında Gregorc ve Kolb öğrenme stili modellerine göre öğretmen adaylarının öğrenme stillerini cinsiyet ve genel akademik başarı değişkenleri açısından incelemeyi amaçlamıştır. Çalışma betimsel tarama modeli kullanılarak hazırlanmıştır. Veriler, "Gregorc Öğrenme Stili Ölçeği", "Kolb Öğrenme Stili Envanteri" ve "Kişisel Bilgi Formu" ile toplanmıştır. Çalışmaya toplam 297 öğretmen adayı katılmıştır. Veriler betimsel istatistikler ve kay-kare testi kullanılarak çözümlenmiştir. Öğrenme stilleri arasındaki farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Her iki öğrenme stili modelinde de cinsiyet değişkenine göre öğretmen adaylarının öğrenme stillerinde görülen farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenirken, genel akademik başarı değişkenine göre belirlenen değişikliğin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak bilişsel boyutta hazırlanmış olan farklı iki öğrenme stili modeline göre yapılan değerlendirmede, aynı çalışma grubunda uygulanan farklı ölçme araçlarında öğrenme stillerinin farklı değişkenlere göre incelenmesinin aynı yönde sonuçlar verdiği belirlenmiştir.

Eryılmaz (2013), çalışmasında ilkokul 4.sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ile sosyal becerileri arasındaki ilişkileri incelenmiştir. Araştırmacı araştırma sonunda ELSA öğrenme stilleri alt boyutlarının cinsiyet değişkenine göre ışık, ısı, yapılandırma, otorite, işitsellik alt boyutlarında istatiksel açıdan anlamlı şekilde farklılaştığı saptanmıştır. Okul sosyal davranış ölçeğinin alt boyutlarının cinsiyet değişkenine göre kişiler arası ilişkiler, öz denetim, akademik beceriler, sosyal beceriler, saldırganlık/sinirlilik, anti-sosyal/agresif, yıkıcı/ talepkar, olumsuz davranışlar alt boyutlarında istatiksel açıdan anlamlı şekilde farklılıklar bulunmuştur.

Özkan (2013), çalışmasında ilköğretim öğrencilerinin öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Araştırmacı öğrencilerin Matematik, Türkçe, Fen ve Teknoloji, Sosyal Bilgiler ve İngilizce notlarışle görsel, işitsel, dokunsal ve kinestetik alt boyut puan ortalamaları arasında istatiksel açıdan anlamlı ilişkisi görülmüş ve bu ilişkinin tespiti Post-Hoc yöntemleriyle yapılmıştır. Görsel boyut en yüksek puana sahip olurken kinestetik boyut en düşük puana sahip olmuşlardır. Son olarak alt boyutlar arasındaki ilişkiye bakılmış ve en kuvvetli ilişki kinestetik puan ortalaması ile dokunsal puan ortalaması arasındaki, en zayıf ilişki kinestetik puan ortalaması ile görsel puan ortalaması arasında farklılıklar incelenmiştir.

Yılmaz (2011), çalışmasında öğrenme stratejilerinin öğrenme stilleri ve bazı değişkenler açısından incelenmiştir. Araştırmacı öğrenme stratejilerinin kullanma düzeyi ev ortamında ders çalışırken kendi odalarında ve evin diğer odalarında çalışıp çalışmama değişkenine göre anlamlı bir farklılığın olup olmadığının önem kontrolü testi ile yapılmış ve sonuçlar incelendiği zaman kendi odasında ders çalışan öğrenciler dikkat, kısa süre bellekte depolama, güdüleme öğrenme stratejilerinin evin diğer odalarında çalışan öğrencilerden daha fazla kullanıldığı incelenmiştir.

Usta (2006), çalışmasında ilköğretim fen bilgisi derslerinde öğrenme stillerine dayalı öğretim etkinliklerinin öğrenci erişi ve tutumlara etkisini incelemiştir. Araştırmacı elde edilen veriler ışığın da öğrenme stillerine dayalı öğretimin uygulandığı gruptaki öğrencilerin erişi ve tutumları ile geleneksel

öğretimin yapıldığı gruptaki öğrencilerin erişi ve tutumları arasında deney grubu lehine anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Güven (2004), çalışmasında öğrenme stilleri ile öğrenme stratejileri arasında ki ilişki incelenmiştir. Araştırmacı ortaöğretim öğrencilerinin sahip oldukları öğrenme stillerine göre tüm stratejileri kullanmalarında olmasa da anlamayı izleme stratejilerinin ve duyuşsal stratejileri kullanmalarında farklılık olduğu belirlenmiştir. Bunun yanı sıra öğrencilerin sahip olduktan öğrenme stillerine göre yineleme stratejilerini, anlamlandırma stratejilerini ve örgütleme stratejilerini kullanmalarında ise bir farklılık olmadığı incelenmiştir.

3. YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma ilişkisel tarama modelindedir. 5-6 yaş çocukların öğrenme stilleri öğretmenlerinin görüşlerine göre belirlenmiş ve bağımsız değişkenlere göre farklılaşması incelenmiştir.

İlişkisel tarama araştırmaları, iki ya da daha çok değişken arasındaki ilişkinin herhangi bir şekilde bu değişkenlere müdahale edilmeden incelendiği araştırmalardır. İlişkisel araştırma yöntemi, değişkenler arasındaki ilişkiyi açıklama ve sonuçları tahmin etme fırsatı sunmaktadır (Tekbıyık, 2015).

3.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreni 2020-2021 öğretim yılında Edirne ili Merkez ilçedeki 5-6 yaş okul öncesi öğrenim görmekte olan çocuklardır.

Araştırmanın çalışma grubunu, Edirne Merkez ilçesinde bulunan anaokulu ve anasınıfında farklı sosyo-ekonomik duruma sahip toplam 10 okuldan 5-6 yaşlarında 138 okul öncesi dönem çocuğu oluşturmaktadır. Çalışma grubuna ait okul bilgileri Tablo 3.1'de verilmiştir.

Tablo 3.1.
Araştırmanın çalışma grubunda yer alan çocukların betimsel frekans dağılımı

		f	**%**	**Toplam**
Uygulamanın yapıldığı okullar	50.Yıl İlkokulu	36	26,1	138
	Ayşekadın Anaokulu	19	13,8	
	Zübeyde Hanım Anaokulu	17	12,3	
	Yüksel Yeşil İlkokulu	13	9,4	
	75.Yıl İlkokulu	11	8,0	
	Ferah Ortaokulu	11	8,0	
	İnönü İlkokulu	10	7,2	
	Gazi İlkokulu	7	5,1	
	Plevne İlkokulu	7	5,1	
	Serhat Borsa İstanbul Uygulama Anaokulu	7	5,1	
Yaş grubu	5 yaş	72	52,2	138

	6 yaş	66	47,8	
Cinsiyet	Kız	69	50,0	138
	Erkek	69	50,0	
Daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumu	İlk yıl	38	27,5	138
	İkinci yıl	100	72,5	
Anne öğrenim durumu	İlkokul mezunu	12	8,7	138
	Ortaokul mezunu	18	13,0	
	Lise mezunu	64	46,4	
	Önlisans mezunu	15	10,9	
	Lisans mezunu	27	19,6	
	Lisans üstü mezunu	2	1,4	
Baba öğrenim durumu	İlkokul	14	10,1	138
	Ortaokul	18	13,0	
	Lise	68	49,3	
	Önlisans (2yıl)	13	9,4	
	Lisans	19	13,8	
	Lisansüstü	6	4,3	
Ailenin kendini tanımladığı sosyoekonomik durum (SED)	Alt SES	23	16,7	138
	Orta SES	110	79,7	
	Üst SES	5	3,6	

Çalışma grubundaki çocukların %42,8'inin yaşı 66-71 ay, %50'si kız %50'si erkek, %72,5'i daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etmemiş, %15,9'u bir okul öncesi eğitim kurumuna bir eğitim yılı süreyle devam etmiş, %46,4'ünün annesi, %49,3'ünün babası lise mezunu, %79,7'sinin ailesi gelir düeyi orta SES'dir

3.3. Veriler ve Toplanması

Araştırmada verilerin toplanmasında kişisel bilgi formu ve 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeği olmak üzere iki veri toplama aracı kullanılmıştır. Gerekli izinlerin alınmasının ardından formlar çocukların öğretmenleri tarafından doldurulmuştur. Veri toplama sürecinin Covid-19 salgın dönemi içinde olması nedeniyle yüzyüze görüşme yapılamadığından veri toplama işlemi internet üzerinden Google anket aracılığıyla hazırlanan formlar ile gerçekleştirilmiştir.

3.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Araştırmacı tarafından alan yazın taranarak nicel analizler için geliştirilen kişisel bilgi formu, Çocuğun doğum tarih, anketin doldurulduğu tarih, cinsiyeti, daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam edip etmediği vedevam etme süresi,

annenin en son mezun olduğu okul düzeyi, babanın en son mezun olduğu okul düzeyi, ailenin aylık ortalama gelir düzeyine yönelik sorular içermektedir.

3.3.2. 5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeği

Fiziksel yaklaşımdan yola çıkılarak çocukların öğrenme stillerini görsel, işitsel, kinestetik (dokunsal) alanda değerlendirmeye yönelik ölçekte 27 madde yer almaktadır. Hiç Katılmıyorum (1), Katılmıyorum, Kararsızım, Katılıyorum, Tamamen Katılıyorum (5) seçeneklerinden oluşan 5'li Likert tarzı dereceleme ölçeğidir. Prof. Dr. Gülden Uyanık Balat – Öğr. Gör. Dr. Hülya Bilgin- Doç. Dr. Atiye Adak tarafından geliştirilen ölçek 5-6 Yaş çocuklar için öğretmenleri tarafından doldurulacak şekilde maddelerden oluşmaktadır. Boyutları ve içerdiği madde sayısı ise şöyledir: görsel öğrenme stili (13 madde), işitsel öğrenme stili (9 madde), kinestetik öğrenme (5 madde) stili (Balat, Bilgin & Özdemir, 2012).

Yapılan istatiksel analizler sonucunda ölçeğin 27 maddeli, üç faktörlü bir yapıdan oluştuğu ve üç faktörün birlikte açıkladıkları varyans oranının %64 olduğu görülmüştür. "5-6 Yaş Çocukları İçin Öğrenme Stilleri Ölçeği" ninCronbach Alfa iç tutarlılık katsayıları ölçeğin bütünü için .95 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin test-tekrar test güvenirliği korelasyon katsayısının ,85 olduğu görülmüştür. Ölçekteki maddelerin üst %27 ile alt %27'lik grupların madde ortalama puanları arasındaki farklar için uygulanan t testi sonuçlarına göre, tüm farkların üst %27 grup lehine anlamlı olduğu saptanmıştır. Elde edilen bu bulgular ışığında "5-6 Yaş Çocukları İçin Öğrenme Stilleri Ölçeği"nin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir (Balat, Bilgin & Özdemir, 2012). Bu çalışmada 5-6 Yaş Çocukları İçin Öğrenme Stilleri Ölçeğinin alt boyutları yeniden hesaplanmış görsel Öğrenme Stili alt boyutu için a=.91, İşitsel Öğrenme Stili alt boyutu için a=.90, Kinestetik Öğrenme Stili alt boyutu için a=.79 ve toplam puan için a=.93 olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda bu çalışmadaki çocuk grubu için 5-6 Yaş Çocukları İçin Öğrenme Stilleri Ölçeğinin kabul edilebilir düzeyde güvenilir olduğu söylenebilir.

3.4. Verilerin Çözümü ve Yorumlanması

Analizler 0.05 manidarlık düzeyinde sınanmıştır. Araştırma sonucu elde edilen bilgiler SPSS paket programı yardımı ile çözümlendi. Verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, standart sapma, yüzde ve frekans gibi betimsel istatistikler hesaplanmıştır.

Tablo 3.2.
5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeğinin dağılım normalite değerleri

	N	Min	Max	x	ss	Çarpıklık	Basıklık
Görsel Öğrenme Stili	138	30,77	100	83,79	11,381	-1,028	2,440
İşitsel Öğrenme Stili	138	40,00	100	83,23	12,055	-,759	,674
Kinestetik Öğrenme Stili	138	52,00	100	85,42	10,295	-,719	,698

5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeğinin Görsel Öğrenme Stili, İşitsel Öğrenme Stili ve Kinestetik Öğrenme Stili alt ölçeklerine ait puanlarının çarpıklık değerleri normal dağılım olarak kabul edilen -1.96 ile + 1.96 aralığında olduğu saptanmıştır (Curran vd., 1996). Basıklık değerlerinin de -7 ile +7 aralığında olduğu görülmektedir (Hair vd., 2010; Tabachnick&Fidell, 2001). Bu doğrultuda *5-6 Yaş Çocuklar İçin Öğrenme Stilleri Ölçeğinin Görsel Öğrenme Stili, İşitsel Öğrenme Stili ve Kinestetik Öğrenme Stili alt ölçeklerine* değişkenlerinin normal dağılım gösterdiği saptanmıştır. Bu nedenle verilerin analizi için parametrik yöntemler tercih edilmiştir.

Öğrenme stillerinin demografik özelliklere göre farklılaşması karşılaştırılmadan önce varyansların homojenliği test edilmiş (Tablo 3.2) ve bu sonuca göre varyans analizinin kullanılabilir olduğu anlaşılmıştır. Bu sonuçlara göre t testi, varyans analizi ve farkın kaynağı ise LSD testi ile analiz edilmiştir.

Öğrenme stilleri arası ilişkiler Pearsonkorelasyon katsayısı ile, aralarındaki düzey farkı ise ilişkili grup t testi ile analiz edilmiştir.

Öğrenme stilleri arası ilişkiler Pearsonkorelasyon katsayısı ile analiz edilmiştir. Öğrenem stilleri alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin bulunma durumu ve bir ilişkiye rastlanması durumunda bu ilişkinin hangi düzeyde olduğunun

belirlenmesi amacıyla Pearsonkorelasyon katsayısı analizi kullanılmıştır. Korelasyon analizi sonucunda anlamlı bulguların katsayılarının aldığı değerler; .00 ile .19 aralığında ise çok zayıf, .20 ile .39 aralığında zayıf, .40 ile .59 aralığında orta, .60 ile .79 aralığında güçlü ve .80 ile 1.0 aralığında ise çok güçlü ilişki olduğu şeklinde yorumlanmıştır. İlişkilerin (+) veya (–) değer alması, ilişkinin yönünün pozitif ya da negatif doğrultuda olduğunu göstermektedir (Statstutor, 2020).

4. BULGULAR VE TARTIŞMA

Okul öncesi dönem çocukların öğrenme stillerinin incelendiği çalışmanın bu bölümünde araştırmamadan elde edilen bulgulara ve bu bulguların ilgili literatür ile tartışmasına yer verilmiştir.

5-6 Yaş Çocukların Görsel, İşitsel ve Kinestetik Öğrenme Stillerine yönelik almış oldukları puanlar Tablo 4.1 de yer verilmiştir.

Tablo 4.1.
5-6 Yaş Çocukların Görsel, İşitsel ve Kinestetik Öğrenme Stillerine yönelik almış oldukları puanlar

	n	**max**	**min**	**x(%)**	**Ss**
Görsel Öğrenme Stili	138	30,77	100	83,79	11,381
İşitsel Öğrenme Stili	138	40,00	100	83,23	12,055
Kinestetik Öğrenme Stili	138	52,00	100	85,42	10,295

Tablo 4.1 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların görsel öğrenme stilinde %83,79 düzeyinde, İşitsel Öğrenme Stilinde %83,23 düzeyinde ve Kinestetik Öğrenme Stilinde ise %85,42 düzeyinde olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir ifadeyle okul öncesi dönem çocukların her üç öğrenme stilinde de oldukça yüksek bir performansa sahip oldukları bu yüksek performansın içinde en yüksek düzeyde kinestetik öğrenme stiline sahip oldukları söylenebilir. Okul öncesi dönem çocuklarında kinestetik öğrenme Güneş ve Erkan (2017) yaptıkları çalışmada araştırmalarına katılan 128 çocuğun %67 oranda görsel öğrenme stiline sahip olduklarını vurgulamışlardır. Ayrıca Tufan (2019) tarafından yapılan bir çalışmada da benzer bulgular elde edilmiştir. Buna karşılık bazı araştırmalar öğrencilerin öğrenme stillerinin birbirinden farklı düzeylerde olduğunu ileri sürmüştür (Gusentine & Keim, 1996; Fox & Ronkowski, 1997; Ergin, 2011; Öztürk, 2007; Peker, 2003b; Oluk, Sambur & Can, 2007). Yapılan araştırmalarda, okul öncesi dönemde öğrencilerin en baskın öğrenme stilinin kinestetik öğrenme olduğu ileri sürülmektedir

(Jarvis, George & Holland, 2012). Okul öncesi dönemde öğrenciler üzerine yapılan çalışmalarda çoklu zekâ kuramına göre görsel ve kinestetik zekâ alanları daha baskındır. Bu sonuç, okul öncesi dönemdeki öğrencilerin dikkat sürelerinin yetişkinlere göre göre daha kısa olması ile açıklanabilir (Çalışandemir & Bayhan, 2011). Diğer yandan George & Holland'a göre (2012) yapılan araştırmalarda, okul öncesi dönemde öğrencilerin en baskın öğrenme stilinin kinestetik öğrenme olduğu ileri sürülmektedir. Nitekim yapılan pek çok çalışmada okul öncesi dönemde motor beceri yoluyla öğrenmenin diğer öğrenme stillerinden çok daha güçlüğü olduğu (Aronson-Ensign vd., 2018; Favazza vd., 2011; Favazza & Ostrosky, 2023; Favazza, Siperstein & Center, 2006) ve bu yolla öğrenmenin diğer becerileri daha nitelikli bir biçimde organize ettiği tespit edilmiştir (Cheung, 2023; Favazza, 2013; Favazza & Siperstein, 2016; Favazza, Siperstein & Ghio, 2014; Ostrosky, vd., 2018). Bununla beraber, görsel ve işitsel öğrenme tercihlerinin baskın olduğu söylemek mümkündür. Görüleceği üzere öğrenme stileri düzeyleri arasında fark olup olamdığı, fark olduğunu iddia eden araştırmalarda da hangi öğrenme stilinin daha baskın olarak görüldüğü konularında literatürde belirgin bir karar söz konusu değildir.

5-6 Yaş Çocukların Görsel, İşitsel ve Kinestetik Öğrenme Stillerine yönelik almış oldukları puanlar arasındaki Pearsonkorelasyon katsayı ilişki Tablo 4.2 de yer verilmiştir.

Tablo 4.2.
5-6 Yaş Çocukların Görsel, İşitsel ve Kinestetik Öğrenme Stillerine yönelik almış oldukları puanlar arasındaki Pearsonkorelasyon katsayı puanalrı

		Görsel Öğrenme Stili	**İşitsel Öğrenme Stili**	**Kinestetik Öğrenme Stili**
Görsel Öğrenme Stili	r	-		
	p	-		
	N	-		
İşitsel Öğrenme Stili	r	**,661****		
	p	,000		
	N	138		

Kinestetik Öğrenme Stili	r	**,323****	**,437****	-
	p	,000	,000	-
	N	138	138	-

*p<0.05, **p<0.01 N=138

Tablo 4.2 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri arasındaki ilişki incelendiğinde; çocukların Görsel Öğrenme Stilleri ile İşitsel Öğrenme Stilleri arasında orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişki (r=,661, p<0.01) olduğu kinestetik öğrenme stilleri arasında orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca okul önce dönem çocukların işitsel öğrenme stili ile kinestetik öğrenme stili arasında orta düzeyde bir ilişki olduğu (r=,437, p<0.01) tespit edilmiştir. Bu durumda okul öncesi dönem çocukların görsel öğrenme stilinin işitsel öğrenme stilinin oldukça önemli derecede etkilediği söylenebilir. Benzer bir biçimde çocukların kinestetik öğrenme stilinin de işitsel öğrenme stilini önemli derecede etkilediği söylenebilir. Bu durumun nedeni üç öğrenme stilinde bir birini bu denli etkilemesi gelişimin bir bütün olmasından kaynaklanıyor olabilir okul öncesi dönem çocuklarından henüz gelişim tamamlanmadığı için bu öğrenme stilleri bir birine yakınlık göstermesi gerekir. Benzer bir biçimde Eğin Işık (2019) tarafında yapılan çalışmada da okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri arasında pozitif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir. Benzer sonuçlar Güneş & Erkan (2017) tarafından yapılan araştırmada da elde edilmiştir. Bu bulguyu doğrular nitelikte olan bir çalışma da Balat, Bilgin & Özdemir (2012) tarafından gerçekleştirilmiştir. İlgili alanyazında okul öncesi dönem çocukların görsel, işitsel, algısal ve kinestetik öğrenmeye dayalı eğilimlerin bir birine çok yakın olduğu vurgulanmıştır (Kolb & Kolb, 2005; Zywno, 2003)

Okul öncesi dönem çocukların **yaş grubuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları Tablo 4.3'de sunulmuştur.

Tablo 4.3.
Okul öncesi dönem çocukların yaş grubuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları

	Yaş	N	x	ss	t	sd	P

Görsel Öğrenme Stili	5 yaş	72	82,6710	12,51981	-1,209	136	,229
	6 yaş	66	85,0116	9,94600			
İşitsel Öğrenme Stili	5 yaş	72	82,5309	13,50086	-,717	136	,475
	6 yaş	66	84,0067	10,30015			
Kinestetik Öğrenme Stili	5 yaş	72	86,3333	10,52428	1,089	136	,278
	6 yaş	66	84,4242	10,02468			

*p<0.05, **p<0.01, N=138

Tablo 4.3 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların **yaş grubuna** göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem t-testi analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların yaşına göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$=-1,209, p>.05), İşitsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$=-,717, p>.05) ve Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$=1,089, p>.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Yani okul öncesi dönem çocukların beş veya altı yaşında olması ile görsel, işitsel ve kinestetik öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir. Bu durumun nedeni iki yaş grubunun bir birine çok yakın olması gelişim olarak benzer olmasından kaynaklanıyo olabilir nitekim araştırmanın bu bulguları literatürdeki öğrenme stillerinin öğrencinin yaşına göre farklılaşmadığını ileri süren bazı araştırmalar ile örtüşmektedir (Akçin-Şenyuva, 2009; Eskici, 2008; Garvey, 1983; Maraş-Atabay & Kurman, 2013; Özgür, 2013b; Özgür, 2013a; Turan, 2019). Buna karşılık bazı araştırmalar öğrenme stillerinin öğrencinin yaşına göre farklılaştığını ileri sürmüştür (Whitcomb, 1999; Can, 2011; Ergür, 2010; Akgün, 2002; Reid, 1987; Otrar, 2006; Koç, 2009; Kanadlı; 2007; Kaya, 2007); Yaş grupları incelendiğinde küçük yaş gruplarında baskın olan görsel ve kinestetik öğrenme eğilimi yaş arttıkça yerini işitsel öğrenmeye bırakmaktadır (Ersoy, 2003; Koçak, 2007). Ayrıca Turan'a (2019) göre okul öncesi dönem çocukların genel olarak görsel ve kinestetik öğrenme stillerine sahip olmasında dikkat sürelerinin yetişkinlere göre kısa olması ve gelişimsel özellikleri gereği hareket ihtiyacı içerisinde olmalarının etkili olabileceği düşünülebilir

Okul öncesi dönem çocukların **cinsiyetine** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları Tablo 4.4'de sunulmuştur.

Tablo 4.4.
Okul öncesi dönem çocukların cinsiyetine göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları

	Cinsiyet	N	x	ss	t	sd	p	d
Görsel Öğrenme Stili	Kız	69	87,0011	10,21368	3,443	136	**,001****	-.586
	Erkek	69	80,5797	11,65134				
İşitsel Öğrenme Stili	Kız	69	85,7649	10,41846	2,511	136	**,013****	-.427
	Erkek	69	80,7086	13,08872				
Kinestetik Öğrenme Stili	Kız	69	83,9420	11,42737	-1,698	136	,092	
	Erkek	69	86,8986	8,86192				

*p<0.05, **p<0.01 N=138

Tablo 4.4 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların **cinsiyetine** göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem t-testi analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların cinsiyetine göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$= 3,443, d=-.586; p<.01), İşitsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$= 2,511,-.427; p<.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olduğu ancak Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$= -1,698, p>.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Yani okul öncesi dönem çocukların cinsiyetleri açısından görsel ve işitsel öğrenme sitillerine farklılık olduğu kinestetik öğrenme sitillerlerin cinsiyet açısından herhangi bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Okul öncesi kız çocukların ($x_{(kız)}$=87,0011, ss=10,21368) görsel öğrenme stilinin erkek çocuklara ($x_{(erkek)}$= 80,5797, ss=11,65134) göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Benzer bir biçimde okul öncesi kız çocukların ($x_{(kız)}$= 85,7649, ss=10,41846) işitsel öğrenme stilinin erkek çocuklara ($x_{(erkek)}$= 80,7086, ss=13,08872) göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Nitekim literatür incelendiğinde bu çalışmada olduğu gibi pek çok araştırma öğrenme stillerinin cinsiyete göre farklılaştığını ileri sürmüştür (Davis, 1998; Mammen ve arkadaşları, 2007; Garvey ve diğerleri, 1984; Whitcomb, 1999; Kolb,1985; Baran, 2000; Karakış, 2006; Ertürk, 2006; Gencel, 2006; Şimşek, 2007; Denizoğlu. 2008; Bakır & Mete, 2014, Palaş-Aktaş &Mirzeoğlu (2008). Matthews (1994) farklı seviyelerde öğrenciler üzerinde yaptığı araştırmalarda öğrenme stilinin cinsiyete göre

farklılaştığını ileri sürmüştür. Bu durum, beynin sağ ve sol yarım kürelerinin cinsiyete göre farklılaşması ile açıklanabilir. Buna karşılık bazı araştırmalar da öğrenme stillerinin cinsiyete göre farklılaşmadığını ileri sürmüştür (Dikmen, Bahadır &Akmençe, 2018; Biçer & Durukan, 2014; Coşkun & Demirtaş, 2015; Demir, 2008; Arslan & Babadoğan, 2005; Uzuntiryaki, Bilgin & Geban, 2004). Kız öğrencilerin görsel öğrenme stili ve işitsel öğrenme stili erkek öğrencilere göre daha yüksektir. Kızların görsel öğrenme stilleri, kinestetik öğrenme stillerinden daha yüksek seviyededir. Erkeklerin kinestetik öğrenme stilleri, görsel öğrenme stilleri ve işitsel öğrenme stillerinden daha yüksek seviyededir. Bazı araştırmalar kızların işitsel öğrenme eğilimlerinin erkek öğrencilere oranla daha yüksek olduğunu ileri sürmüşlerdir (Dunn vd.,1995). Yapılan araştırmalarda kız çocuklarının erkek çocuklarına göre daha görsel, kinestetik ve algısal öğrenmeyi tercih ettikleri ileri sürülmüştür (Park, Nielsen & Woodruff, 2013). Tufan (2019) tarafından yapılan çalişma da görsel ve işitsel öğrenme stillerinde kızlar lehine bir farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışmalar araştırmamızın bulgularını destekler niteliktedir.

Okul öncesi dönem çocukların **daha önce okula devam etme durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları Tablo 4.5 te sunulmuştur.

Tablo 4.5.
Okul öncesi dönem çocukların daha önce herhangi bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki t-testi puanları

		N	x	ss	t	sd	p	d
Görsel Öğrenme Stili	Evet	38	82,4696	12,29497	-,839	136	,403	
	Hayır	100	84,2923	11,03848				
İşitsel Öğrenme Stili	Evet	38	81,6959	10,41585	-,925	136	,357	
	Hayır	100	83,8223	12,62266				
Kinestetik Öğrenme Stili	Evet	38	82,6316	9,07751	-1,982	136	**,049***	**.**378
	Hayır	100	86,4800	10,57200				

*p<0.05, **p<0.01 N=138

Tablo 4.5 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların **daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumuna** göre öğrenme stilleri arasında

herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem t-testi analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumuna göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$= -,839, p>.05), İşitsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$= -,925, p>.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı ancak Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(136)}$= -1,982, d=.378; p<.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Yani okul öncesi dönem çocukların daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumu açısından görsel ve işitsel öğrenme sitillerine farklılık olmadığı, kinestetik öğrenme sitillerin okula önceden gitme durumu açısından herhangi bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Okul öncesine daha önce gitmeyen çocukların ($x_{(Hayır)}$= 86,4800, ss=10,57200) görsel öğrenme stilinin erkek çocuklara ($x_{(Hayır)}$= 82,6316, ss=9,07751) göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu durumda çocukların okula gitmesinin kinestetik öğrenme becerilerini sınırlandırdığı söylenebilir. Bu durumun nedeni olarak okul programında motor becerilere yönelik etkinliklere yer vermenin sınırlı olduğu çoğunlukla öğretmenlerin görsel ve işitsel öğrenme stillerine yönelik etkinlikler sundukları sınırlı derecede kinestetik öğrenme stiline yer vermelerinden kaynaklanıyor olabilir. Nitekim Favazza ve Spirtetei tarafından (2016) yapılan çalışmada okul öncesi dönem çocuklarında motor gelişiminin eğitime başladıklarında sınırlandığı, kurumlarda daha çok masa başı etkinliklerine yer verildiği vurgulanmıştır. Ancak bazı araştırmalar da öğrenme stillerinin öğrencinin okul öncesi eğitim almasına göre farklılaştığını ileri sürmüştür (Şimşek, 2007; Gencel, 2006). Okula devam etmeyen çocuklar daha serbestçe hareket edecekleri mekânlarda okula devam eden öğrencilere kıyasla daha fazla bulunma imkânı bulabildikleri için bu durum ortaya çıkmış olabilir. Bu durumda dinamik bir dışsal etkileşimin olmadığı ortamlarda kinestetik öğrenme stilinin tercih edilme olasılığını düştüğünü söylemek mümkündür. Dışsal etkilerin öğrencilerin öğrenme stilini belirlemede etkisi daha ayrıntılı araştırılabilir.

Okul öncesi dönem çocukların **anne öğrenim durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları Tablo 4.6.1'de sunulmuştur.

Tablo 4.6.1.
Okul öncesi dönem çocukların anne öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları

		n	**x**	**Ss**
Görsel Öğrenme Stili	İlkokul	12	84,9999	10,88105
	Ortaokul	18	80,5127	12,02153
	Lise	64	83,0770	12,20349
	Ön lisans	15	86,2565	9,49211
	Lisans	27	85,1852	10,42694
	Toplam	136	83,6765	11,42288
İşitsel Öğrenme Stili	İlkokul	12	82,0372	13,77913
	Ortaokul	18	80,0001	13,18013
	Lise	64	82,9862	12,20517
	Ön lisans	15	87,1111	9,17024
	Lisans	27	84,4444	11,74282
	Toplam	136	83,2517	12,06877
Kinestetik Öğrenme Stili	İlkokul	12	83,3333	12,97083
	Ortaokul	18	85,3333	9,50542
	Lise	64	85,0000	11,20091
	Ön lisans	15	89,0667	5,75036
	Lisans	27	85,0370	9,58156
	Toplam	136	85,3529	10,33049

Tablo 4.6.1'de yer alan okul öncesi dönem çocukların **anne öğrenim durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları incelendiğinde; Görsel Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısından İlkokul (x=84,9999, ss=10,88105), Ortaokul (x=80,5127, ss=12,02153), Lise (x=83,0770, ss=12,20349), Önlisans (2yıl) (x=86,2565 ss=9,49211), Lisans (x=85,185, ss=10,42694) olduğu görülmektedir.İşitsel Öğrenme Stili; İlkokul (x=82,0372, ss=13,77913), Ortaokul (x=80,0001, ss=13,18013), Lise (x=82,9862, ss=12,20517),

Önlisans (2yıl) (x=87,1111, ss=9,17024) ve Lisans (x=84,4444, ss=11,74282) olduğu görülmektedir. Kinestetik Öğrenme Stili; İlkokul (x=83,3333, ss=12,97083), Ortaokul (x=85,3333, ss=9,50542), Lise (x=85,0000, ss=11,20091), Önlisans (2yıl) (x=89,0667, ss=5,75036) ve Lisans (x=85,0370, ss=9,58156

Okul öncesi dönem çocukların **anne öğrenim durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi Tablo 4.6.2 görülmektedir.

Tablo 4.6.2.
Okul öncesi dönem çocukların anne öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p
Görsel Öğrenme Stili	Gruplar arası	385,502	4	96,375	,733	,571
	Gruplar içi	17229,600	131	131,524		
	Toplam	17615,101	135			
İşitsel Öğrenme Stili	Gruplar arası	474,371	4	118,593	,810	,521
	Gruplar içi	19189,083	131	146,482		
	Toplam	19663,454	135			
Kinestetik Öğrenme Stili	Gruplar arası	266,496	4	66,624	,617	,651
	Gruplar içi	14140,563	131	107,943		
	Toplam	14407,059	135			

*p<0.05, **p<0.01 N=138

Tablo 4.6.2 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların ***anne öğrenim durumuna***göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem tek yönlü varyans analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların *anne öğrenim durumuna* göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4-131)}$= ,733, p>.05), İşitsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4-131)}$= ,810, p>.05) ve Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4,131)}$= ,617, p>.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu durumda anne öğrenir durumunun çocukların öğrenme sitillerine etkisinin olmadığı söylenebilir. Bu durumun nedeni annelerin öğrenim durumu ne olursa olsun çocukların öğrenme stillerine yönelik

müdale sunma farkındalığına sahip olmamalarından kaynaklana bilir yani annelerin öğrenim kademelerinde böyle bir eğitim almamalarından kaynaklanabilir. Yapılan çalışmaların aksine olarak bazı araştırmalar öğrenme stillerinin anne eğitim düzeyine göre farklılaştığını ileri sürmüştür (Chiodo & Byford, 2004; Baran, 2000). Özellikle annenin eğitim seviyesinin artması ile öğrencilerin öğrenme stillerinin şekillendiği ileri sürülmüştür (Yenilmez & Çakır,2005). Yapılan araştırmalarda annenin eğitim seviyesi arttıkça aile içi iletişim kanallarının arttığı buna bağlı olarak çocukların işitsel öğrenme stili tercihlerinin önem kazanacağı ileri sürülmüştür (Dereli & Koçak, 2005). Benzer bir bulgu Turan (2019) tarafından da desteklenmiştir.

Okul öncesi dönem çocukların **baba öğrenim durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları Tablo 4.7.1 de görülmektedir.

Tablo 4.7.1.
Okul öncesi dönem çocukların baba öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları

		n	**x**	**ss**
Görsel Öğrenme Stili	1 İlkokul	14	81,7581	14,08558
	2 Ortaokul	18	75,4701	15,44306
	3 Lise	68	86,0634	8,67395
	4 Ön lisans	13	84,1419	10,21251
	5 Lisans	19	83,2389	11,88254
	6 Lisansüstü	6	88,7182	9,71372
	Toplam	138	83,7904	11,38176
İşitsel Öğrenme Stili	1 İlkokul	14	79,8414	14,85520
	2 Ortaokul	18	76,4198	13,27096
	3 Lise	68	85,2615	10,04804
	4 Ön lisans	13	83,7605	11,05124
	5 Lisans	19	84,6784	15,28685
	6 Lisansüstü	6	82,9628	7,65509
	Toplam	138	83,2368	12,05597

Kinestetik Öğrenme Stili	1 İlkokul	14	80,5714	13,57438
	2 Ortaokul	18	83,3333	11,58092
	3 Lise	68	86,7059	8,75378
	4 Ön lisans	13	87,6923	7,56510
	5 Lisans	19	85,8947	10,86224
	6 Lisansüstü	6	82,0000	15,74802
	Toplam	138	85,4203	10,29550

Tablo 4.7.1 de yer alan okul öncesi dönem çocukların **baba öğrenim durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları incelendiğinde; Görsel Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısındanİlkokul (x=81,7581, ss=14,08558), Ortaokul (x=75,4701, ss=15,44306), Lise (x=86,0634, ss=8,67395), Önlisans (x=84,1419, ss=10,21251), Lisans (x=83,2389, ss=11,88254) ve Lisansüstü (x=88,7182, ss=9,71372) olduğu tespit edilmiştir. İşitsel Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısından İlkokul (x=79,8414, ss=14,85520), Ortaokul (x=76,4198, ss=13,27096), Lise (x=85,2615, ss=10,04804), Önlisans (x=83,7605, ss=11,05124), Lisans (x=84,6784, ss=15,28685) ve Lisansüstü (x=82,9628, ss=7,65509) olduğu tespit edilmiştir. Kinestetik Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısından İlkokul (x=80,5714, ss=13,57438), Ortaokul (x=83,3333, ss=11,58092), Lise (x=86,7059, ss=8,75378), Önlisans (x=87,6923, ss=7,56510), Lisans (x=85,8947, ss=10,86224) ve Lisansüstü (x=82,0000, ss=15,74802) olduğu tespit edilmiştir.

Okul öncesi dönem çocukların **baba öğrenim durumuna** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi Tablo 4.7.2 görülmektedir.

Tablo 4.7.2.
Okul öncesi dönem çocukların baba öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	η^2	Farkın kaynağı LSD
Görsel	Gruplar arası	1808,303	5	361,661	2,995	**,014***	.069	3, 4, 5, 6>2
Öğrenme Stili	Gruplar içi	15939,279	132	120,752				
	Toplam	17747,582	137					

İşitsel	Gruplar arası	1320,166	5	264,033	1,875	,103
Öğrenme Stili	Gruplar içi	18592,286	132	140,851		
	Toplam	19912,453	137			
Kinestetik	Gruplar arası	661,518	5	132,304	1,260	,285
Öğrenme Stili	Gruplar içi	13860,105	132	105,001		
	Toplam	14521,623	137			

*p<0.05, **p<0.01 N=138 1=İlkokul, 2=Ortaokul, 3=Lise, 4=Önlisans, 5=Lisans, 6=Lisansüstü

Tablo 4.7.2 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların ***baba öğrenim durumuna***göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem tek yönlü varyans analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların *baba öğrenim durumuna* göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4-131)}$=2,995; η^2=.069; p<.05) anlamlı farklılık olduğu ancak İşitsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4-131)}$= ,810, p>.05) ve Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4,131)}$= ,617, p>.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu durumda baba öğrenir durumunun çocukların görsel öğrenme sitillerine etkisinin olduğu, işitsel ve kinestetik öğrenme stilinde etkisinin olmadığı söylenebilir. Babaların öğrenim durumuna göre çocukların görsel öğrenme stillerinde tespit edilen farkın kaynağının belirlemek amacıyla LSD testi yapılmıştır. Yapılan LSD test sonucuna göre babaları lise, önlisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan okul öncesi dönem çocukların görsel öğrenme stillerinin babaları ortaokul olanlara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun nedeni babaların örgenim durumu artarken çocuklarına daha fazla görsel öğrenme stillerine yönelik destek sağladıkları söylenebilir. Garcia (1994) ve Turfan (2019) tarafından yapılan çalışmalarda da benzer bulgulara rastlanmış, baba öğrenim durumu açısından üç öğrenme stilinde de farklılıklar olmadığı bulunmuştur. Ancak Dereli ve Koçak (2005) tarafından yapılan çalışmada baba öğrenim durumuna göre çocukların öğrenme stillerinde farklılık olduğu tespit edilmiştir. İlgili alan yazın incelendeğinde baba öğrenim durumunun çocukların öğrenme sitillerinde ömenli derecede etkili olmadığına yönelik araştırma bulguları yer almaktadır (Garcia, 1994; Karamustafaoğlu ve Topuz, 2013; Otrar, 2006; Yenilmez & Çakır, 2005; Turfan, 2019).

Okul öncesi dönem çocukların **ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED)** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları Tablo 4.8.1 de görülmektedir.

Tablo 4.8.1.
Okul öncesi dönem çocukların ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED) göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları

		n	**x**	**ss**
Görsel Öğrenme Stili	1 Alt SED	23	77,7257	12,19234
	2 Orta SED	110	84,7133	10,90108
	3 Üst SED	5	91,3846	8,60725
	Toplam	138	83,7904	11,38176
İşitsel Öğrenme Stili	1 Alt SED	23	78,7440	13,71236
	2 Orta SED	110	84,0606	11,56413
	3 Üst SED	5	85,7778	12,53153
	Toplam	138	83,2368	12,05597
Kinestetik Öğrenme Stili	1 Alt SED	23	81,9130	12,86967
	2 Orta SED	110	86,0364	9,56669
	3 Üst SED	5	88,0000	11,66190
	Toplam	138	85,4203	10,29550

Tablo 4.8.1 de yer alan okul öncesi dönem çocukların ***ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED)*** göre öğrenme stilleri puanları arasındaki standart sapma ve ortalama puanları incelendiğinde; Görsel Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısından Alt SED (x=77,7257, ss=12,19234), Orta SED (x=84,7133, ss= 10,90108) ve Üst SED (x=91,3846 ,ss=8,60725) olduğu tespit edilmiştir. İşitsel Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısından Alt SED (x=78,7440, ss=13,71236), Orta SED (x=84,0606, ss= 11,56413) ve Üst SED (x=85,7778,ss=12,53153) olduğu tespit edilmiştir. Kinestetik Öğrenme Stilinin öğrenim durumu açısından Alt SED (x=77,7257, ss=12,86967), Orta SED (x=86,0364, ss= 9,56669) ve Üst SED (x=88,0000,ss=11,66190) olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 4.8.2.
Okul öncesi dönem çocukların ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED) göre öğrenme stilleri puanları arasındaki tek yönlü varyans analizi (ANOVA)

		Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	η^2	Farkın kaynağı LSD
Görsel Öğrenme Stili	Gruplar arası	1228,006	2	614,003	5,018	**,008****	.075	2>1, 3>1
	Gruplar içi	16519,576	135	122,367				
	Toplam	17747,582	137					
İşitsel Öğrenme Stili	Gruplar arası	571,193	2	285,596	1,993	,140		
	Gruplar içi	19341,260	135	143,269				
	Toplam	19912,453	137					
Kinestetik Öğrenme Stili	Gruplar arası	357,943	2	178,971	1,706	,186		
	Gruplar içi	14163,681	135	104,916				
	Toplam	14521,623	137					

*p<0.05, **p<0.01 N=1381=Alt SED, 2=Orta SED, 3=Üst SED

Tablo 4.8.2 incelendiğinde okul öncesi dönem çocukların ***ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED)*** göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem tek yönlü varyans analizi (ANOVA) incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların *ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum* göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4\text{-}131)}$= 5,018, p<.01) anlamlı farklılık olduğu, ancak İşitsel Öğrene Stili puanlarında ($t_{(4\text{-}131)}$= 1,993, p>.05) ve Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında ($t_{(4,131)}$= 1,706, p>.05) anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu durumda ailelerin kendilerini tanımladıkları SED'lerinin görsel öğrenme sitillerine etkisinin olduğu, işitsel ve kinestetik öğrenme stilinde etkisinin olmadığı söylenebilir. . Bu durumda ebeveynlerin kendilerini tanımladıkları SED durumunun alt orta üst olma durumuna göre çocukların görsel öğrenme stillerinde tespit edilen farkın kaynağının belirlemek amacıyla LSD testi yapılmıştır. Yapılan LSD test sonucuna göre orta ve üst SED sahip ebeveyne çocukların babaları lise, ön lisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan okul öncesi dönem çocuklarının görsel öğrenme stillerinin alt SED göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun nedeni orta ve üst SED sahip ebeveynlerin alt SED sahip ebeveynlere göre daha fazla görsel öğrenme stiline yönelik uyaran

sağlama olanağına sahip olmasından kaynaklana bilir. Nitekim yapılan araştırmalarda öğrenme stillerinin ailenin sosyoekonomik düzeyine göre farklılaştığını ileri sürmüştür (Otrar, 2006; Kaya, Özcan & Kaya, 2006). Üst gelir düzeyinde olanların görsel öğrenme stilini daha fazla kullandıkları, düşük gelir düzeyindekiler ise kinestetik ve işitsel öğrenme stilini diğerlerine göre daha fazla kullandıkları görülmüştür (Otrar, 2006). Bununla beraber Turan (2019) tarafından yapılan çalişmada okul öncesi dönem çocukların alile SED'lerinin öğrenme stillerine herhangi bir etkisi olmadığı tespit edilmiştir. Bu bulgu öğrenme stili teorilerinde sosyoekonomik durumun öğrenme stillerini etkilediği şeklinde savunulmuştur. Benzer bulgular literatürde rastlanmaktadır (Özgür, 2013; Özhan, 2012). Bu farklılaşma öğrenim materyallerine öğrencilerin ailesinin gelir düzeyine uygun olarak ulaşabilmesi ile açıklanabilir. Daha çok öğrenim materyaline sahip olan öğrenciler daha çok görsel uyarıcıya maruz kalabilir. Bu nedenle, bu çalışmada ailenin gelir düzeyi ile görsel öğrenme tercihi arasında bir ilişki olduğu düşünülmektedir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın birinci alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların görsel öğrenme stilinde %83,79 düzeyinde, işitsel öğrenme stilinde %83,23 düzeyinde ve kinestetik öğrenme stilinde ise %85,42 düzeyinde olduğu tespit edilmiştir. Yani okul öncesi dönem çocukların her üç öğrenme stilinde de oldukça yüksek bir performansa sahip oldukları bu yüksek performansın içinde en yüksek düzeyde kinestetik öğrenme stiline sahip oldukları tespit edilmiştir.

Araştırmanın ikinci alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların öğrenme stilleri arasındaki ilişki incelendiğinde; çocukların görsel öğrenme stilleri ile işitsel öğrenme stilleri arasında orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişki olduğu kinestetik öğrenme stilleri arasında orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca okul önce dönem çocukların işitsel öğrenme stili ile kinestetik öğrenme stili arasında orta düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu doğrultuda okul öncesi dönem çocukların görsel öğrenme stilinin işitsel öğrenme stilinin oldukça önemli derecede etkilediği tespit edilmiştir. Benzer bir biçimde çocukların kinestetik öğrenme stilinin de işitsel öğrenme stilini önemli derecede etkilediği tespit edilmiştir.

Araştırmanın üçüncü alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların yaşına göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem t-testi analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların yaşına göre görsel öğrenme stili puanlarında, işitsel öğrenme stili puanlarında ve kinestetik öğrenme stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Yani okul öncesi dönem çocukların beş veya altı yaşında olması ile görsel, işitsel ve kinestetik öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir.

Araştırmanın dördüncü alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların cinsiyetine göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir

farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem t-testi analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların cinsiyetine göre görsel öğrenme stili puanlarında, işitsel öğrenme stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olduğu ancak kinestetik öğrenme stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Okul öncesi dönem çocukların cinsiyetleri açısından görsel ve işitsel öğrenme sitillerine farklılık olduğu kinestetik öğrenme sitillerlerin cinsiyet açısından herhangi bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Okul öncesi kız çocukların görsel öğrenme stilinin erkek çocuklara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Benzer bir biçimde okul öncesi kız çocukların işitsel öğrenme stilinin erkek çocuklara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Araştırmanın beşinci alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumuna göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem t-testi analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumuna göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında, İşitsel Öğrenme Stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı ancak kinestetik öğrenme stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Yani okul öncesi dönem çocukların daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etme durumu açısından görsel ve işitsel öğrenme sitillerine farklılık olmadığı, kinestetik öğrenme sitillerin okula önceden gitme durumu açısından herhangi bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Okul öncesine daha önce gitmeyen çocukların görsel öğrenme stilinin erkek çocuklara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Araştırmanın altıncı alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların anne öğrenim durumuna göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem tek yönlü varyans analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların anne öğrenim durumuna göre görsel öğrenme stili puanlarında, işitsel öğrenme stili puanlarında ve kinestetik öğrenme stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu durumda anne öğrenir durumunun çocukların öğrenme sitillerine etkisinin olmadığı saptanmıştır.

Araştırmanın yedinci alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların baba öğrenim durumunagöre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem tek yönlü varyans analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların baba öğrenim durumuna göre Görsel Öğrenme Stili puanlarında, İşitsel Öğrenme Stili puanlarında ve Kinestetik Öğrenme Stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Babaların öğrenim durumuna göre çocukların görsel öğrenme stillerinde tespit edilen farkın kaynağının belirlemek amacıyla yapılan LSD test sonucuna göre babaları lise, önlisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan okul öncesi dönem çocukların görsel öğrenme stillerinin babaları ortaokul olanlara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun nedeni babaların örgenim durumu artarken çocuklarına daha fazla görsel öğrenme stillerine yönelik destek sağladıkları saptanmıştır.

Araştırmanın sekizinci alt amaca ilişkin elde edilen bulgulara göre okul öncesi dönem çocukların ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum (SED) göre öğrenme stilleri arasında herhangi bir farklılık olup olmadığına yönelik yapılan bağımsız örneklem tek yönlü varyans analizi incelendiğinde; okul öncesi dönem çocukların ailenin kendini tanımladığı sosyo-ekonomik durum göre görsel öğrenme stili puanlarında anlamlı farklılık olduğu, ancak işitsel öğrene stili puanlarında ve kinestetik öğrenme stili puanlarında anlamlı düzeyde bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu durumda ailelerin kendilerini tanımladıkları SED'lerinin görsel öğrenme sitillerine etkisinin olduğu, işitsel ve kinestetik öğrenme stilinde etkisinin olmadığı söylenebilir. . Bu durumda ebeveynlerin kendilerini tanımladıkları SED durumunun alt orta üst olma durumuna göre çocukların görsel öğrenme stillerinde tespit edilen farkın kaynağının belirlemek yapılan LSD test sonucuna göre orta ve üst SED sahip ebeveyne çocukların babaları lise, ön lisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan okul öncesi dönem çocuklarının görsel öğrenme stillerinin alt SED göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Bu bölümde yukarıda elde edilen sonuçlar doğrultusunda bazı önerilere yer verilmiştir.

Erken çocukluk eğitimine ilişkin öneriler:

- Düşünme yeteneğini ne kadar erken yaşta geliştirmeye başlarsak o başarı olasılığı o ölçüde artar prensibinden hareketle her yaşın özellikleri kapsamında çocukların öğrenme stillerine ve etkilerine yönelik bilgi ve beceri kazandırmaya yönelik etkinlikler müfredata yerleştirilmesi önerilebilir.
- Çocukların öğrenme stillerini keşfetme ve buna yönelik etkinlikler düzenleme bilgi ve beceri kazandırmayı amaçlayan müfredat değişikliklerine yer verilmesi önerilebilir.
- Öğretmenlerin çocukların düşünme becerilerini bu çalişmada kullanılan ölçe aracını kullanarak öğrenme stillerini belirleyip bu performanslarına göre çocuklara öğretim sunmaları önerilebilir. Ayrıca yaratıcı düşünmeye yatkın bireyler yetiştirmeye öğrenme stillerinden yararlanarak erken çocukluk döneminden başlanması önerilebilir.

Eğitim Fakültesi Okul öncesi Eğitimi lisans programına ilişkin öneriler:

- Müfredata, okul öncesi öğretmenlerinin öğrenme stillerini tanıma ve eğitimde kullanma hakkında bilgi ve becerilerini geliştirmeye hizmet edecek bağımsız dersler konulması oldukça önemli olduğu söylenebilir. Bu gerekçe ile öğretmenlere öğrenme stillerine yönelik seçmeli dersler konulabilir.
- Öğretmen adaylarına, öğretmen olduklarında öğrencilerinin öğrenme stillerini nerede, nasıl kullanacaklarına örnekler oluşturması için etkinlikler veya örenim döneminde proje ödevleri verilebilir.
- Müfredatın öğrenme stillerini tanıma ve eğitimde kullanma hakkında yöntem ve ürün olarak zenginleştirilmesine yol açacak akademik çalışmalar yapılması önerilebilir..

İleriki araştırmalara veya araştırmacılara yönelik öneriler:

- İleriki bir araştırmada öğrenme stillerini etkileyen çocuğun ve ailenin diğer demografik faktörleri araştırılması önerilebilir.
- Öğrenme stillerine uygun eğitsel etkinliklerin eğitimde başarı üzerine etkililiğini sınayan karşılaştırmalı yarı deneysel çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKLAR

Akçin-Şenyuva, Emine (2009). Hemşirelik öğrencilerinin öğrenme stillerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetim, 15*(58), 247-271.

Akgün, İlhan (2002). *Özel İngilizce kurslarına devam eden kursiyerlerin öğrenme stilleri.* Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Alemdağ, Ceyhun; Alemdağ, Serdar & Özkara, Abdullah Bora (2018). Spor Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim, 43*(195), 269-278

Arı, R. (2006). *Gelişim ve öğrenme, testlerle desteklenmiş* 3. Baskı, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Arık, R. S. ve Türkmen, M. (2009). Eğitim bilimleri alanında yayınlanan bilimsel dergilerde yer alan makalelerin incelenmesi. *In The First International Congress of EducationalResearch Presentation I. cilt, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi (ss. 1-3).*

Aronson-Ensign, K., Favazza, P. C., Stalega, M. V., Ostrosky, M. M., Yang, H. W., Akamoglu, Y., & Cheung, W. C. (2018). CHAMPPS: Filling the Preschool Curriculum Gap. *Grantee Submission, 32*(4), 29-36.

Arslan, Berna. & Babadoğan, Cem (2005). İlköğretim 7. ve 8. sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin akademik başarı düzeyi, cinsiyet ve yaş ile ilişkisi. *Eurasian Journal of Educational Research, 21*, 35-48.

Aşkar, P. & Akkoyunlu, B. (1993). Kolb öğrenme stili envanteri. *Eğitim ve Bilim, 87,* 37-47.

Atay, M. (2007). *Çocukluk Döneminde Gelişim*, İkinci Baskı. Ankara: Kök Yayıncılık.

Avaroğulları, Ayten Kiriş&Şaman, Berna (2020). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 53*: 411-434

Babadoğan, C. (2000). Öğretim stili odaklı ders tasarımı geliştirme. *Milli Eğitim Dergisi, 147,* 61-63.

Bakır, Selda ve Mete, Hasan (2014). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri: Burdur ili örneği. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi,* 15(3), 127-145.

Balat Uyanık, G.; Bilgin, H. & Adak Özdemir, A. (2012). 5-6 yaş çocukları için öğrenme stilleri ölçek geliştirme çalışması. *İlköğretim Online, 11*(2), 480-490.

Balat, G. U., Bilgin, H., & Özdemir, A. A. (2012). 5-6 yaş çocukları için öğrenme stilleri ölçek geliştirme çalışması. *İlköğretim Online, 11*(2), 479-490.

Balcı, S. (2004). *Eğitsel Rehberlik. Psikolojik Danışma ve Rehberlik*. Editör: Alim Kaya. Anı Yayıncılık. Ankara.

Baran, A. (2000). *Üniversite öğrencilerinin çoklu yetenek öğrenme stilleri ile benlik ve süreklilik kaygı düzeyleri arasındaki ilişki.* Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Doktora Tezi), Samsun

Bayırlı, Ayşe; Orkun, Meliha Aslam &Bayırlı, Sibel (2019). Öğrenme Stilleri Modellerinin İncelenmesi. *Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi* 3 (1): 71-83

Bedir, G. (2007). *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencileri, Öğretmenleri ve Velilerinin Öğrenme Stilleri Profillerinin Değerlendirilmesi*. İnönü Ünivesitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Eğitim Anabilim Dalı Eğitim Programları ve Öğretim Bilim Dalı. Malatya.

Biçer, Nurşat & Durukan, Erhan (2014). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okumaya yönelik tutumları arasındaki ilişki. *Millî Eğitim, 43(204), 199-213.*

Can, Şendil (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile bazı değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41, 70-82.

Cheung, W. C., Ostrosky, M. M., Favazza, P. C., Stalega, M., & Yang, H. W. (2023). Exploring the perspectives of preschool teachers on implementing structured motor programs in inclusive classrooms. *Early Childhood Education Journal, 51*(2), 361-370.

Chevrier, Jacques; Fortin, Gilles; Leblanc, Raymond & Théberge, Mariette (2000). Problématique de la nature du style d'apprentissage. *Le Style D'apprentissage,* 17, (1) https://doi.org/10.7202/1080455ar [12.12.2022]

Chiodo, J.J. & Byford, J. (2004). Do they really dislike sozcial studies? a study of middle school and high students. *Journal of Social Studies Research, 28* (1), 16, 26. https://eric.ed.gov/?id=EJ689569 [16.11.2022]

Coffield, F., Moseley, D., Hall, E., & Ecclestone, K. (2004). *Should we be using learning styles? What research has to say to practice.*

Coşkun, Nihan & Demirtaş, Y. Vesile (2015) Öğrenme stillerine göre ortaokul öğrencilerinin matematik dersi başarı ve kaygı düzeyleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(2), 549-56.

Cüceloğlu, D. (2007). *İnsan ve Davranışı.* Onaltıncı Basım. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Çakır, R. & Akbaş, O. (2013). Lise Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Yıl 13, Sayı 25, 138-159

Çalışandemir, F. & Bayhan, P. (2011). Anasınıfı çocuklarının çoklu zeka alanlarının gelişimine deney yöntemi ile verilen eğitimin etkisini incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(21), 180-207.

Çeçen, R. (2007). Bilişsel gelişim ve Dil Gelişimi. (Editör: M. Engin Deniz) *Eğitim Psikolojisi*. Ankara: Maya Akademi Yayın Dağıtım.

Davis, N. (1998). *A comparative analysis of the learning style preferences of medical students and practicing phyisicians using Kolb's learning style inventory.* https://www.proquest.com/openview/bf4c5e1c2de9ef79121bd03cfddc4d36/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y [16.11.2022].

Demir, T. (2008). Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri ve bunların çeşitli değişkenlerle ilişkisi: *Gazi Üniversitesi örneği. Journal of International Social Research, 1*(4), 129-148.

Demirel, Ö. (2004). *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme.* 6. Baskı. Pegem A Yayıncılık. Ankara.

Denizoğlu, P. (2008). *Fen bilgisi öğretmen adaylarının fen bilgisi öğretimi öz-yeterlik inanç düzeyleri, öğrenme stilleri ve fen bilgisi öğretimine yönelik tutumları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi*. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi İlköğretim Ana Bilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Adana.

Dereli E, Koçak N. (2005) *Okul öncesi eğitime devam eden 4-6 yaş arasındaki çocukların ifade edici dil düzeylerinin bakım tarzı ve anne- baba eğitim düzeyi açısından incelenmesi* (Konya ili örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi; 14:245-253.

Dereli, E. & Koçak, N. (2005). Okul öncesi eğitime devam eden 4-6 yaş arasındaki çocukların ifade edicidil düzeylerinin bakım tarzı ve anne- baba eğitim düzeyi açısından incelenmesi konya ili örneği. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (14),* 245-253.

Dikmen, Melih., Tuncer, Murat & Şimşek, Manolya (2018). Öğrenme stilleri ile öğrenmeye yönelik tutum arasındaki ilişki. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 11*(57), 388-400.

Dikmen, Melih; Bahadır, Ferdi & Akmençe, Ahmet Egemen (2018). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Journal of Educational Reflections*, 2(1), 24-37

Dörnyei, Z. (2005). *The Psychology of the Language Learner: Individual Differences in Second Language Acquisition*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Dunn, R. & Dunn, K. J. (1992). *Teaching elementary students through their individual learning styles: Practical approaches for grades 3-6.* Allyn and Bacon.

Dunn, R. (1990). Understanding the Dunn and Dunn learning styles model and the need for individual diagnosis and prescription. *Reading, Writing and Learning Disabilities*, 6, 223 – 247.

Dunn, R., Griggs, S. A., Olson, J., Beasley, M. & Gorman, B. S. (1995). A meta-analytic validation of the Dunn and Dunn model of learning-style preferences. *The Journal of Educational Research*, 88(6), 353-362.

Eğin Işık, T. (2019). *Okul öncesi dönemi öğrencilerinin öğrenme stilleri ile sosyal yetkinlik ve sosyal becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı, Konya.

Ehrman, M. E. (1996). *Understanding Second Language Learning Difficulties*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Ekici, G. (2001). *Öğrenme Stillerine Dayalı Biyoloji Öğretiminin Analizi*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara

Ekici, Gülay (2013). Gregorc ve Kolb Öğrenme Stili Modellerine göre Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Cinsiyet ve Genel Akademik Başarı Açısından İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim 38*(167), 100-120

Erden, M. & Akman, Y. (1998). *Gelişim-Öğrenme-Öğretme*, Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Ergin, S. (2011). *Fizik eğitiminde 4MAT öğretim yönteminin farklı öğrenme stillerine sahip lise öğrencilerinin iş, güç ve enerji konusundaki başarısına etkisi.* (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Ergür, O. Derya (2010). Hazırlık sınıfı öğrencilerinin kişisel özelliklerinin öğrenme stillerine etkisi ve öğretim sürecine yansıması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 173-184.

Ersoy, S. (2003). *İlköğretim 6.7.8. sınıf öğrencilerinin İngilizce dersindeki başarılarına göre öğrenme stilleri ve çalışma alışkanlıklarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Ertürk, A. (2006). *İngilizce lisans hazırlık programı öğrencilerinin algısal öğrenme stilleri, dinlediğini anlama stratejileri ile dinlediğini anlama başarıları*. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü. İngiliz Dili ve Eğitimi Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İzmir.

Eryılmaz, Selin (2013). *İlkokul 4. sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ile sosyal becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi: BİLFEN okulları örneği*. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Yönetimi ve Denetimi Ana Bilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

Eskici, Menekşe (2008). *Öğrencilerin öğrenme stilleri ile akademik başarıları ve cinsiyetleri arasındaki ilişki.* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.

Favazza, P. C., & Ostrosky, M. (2023). *CHAMPPS: Children in Action Motor Program for Preschoolers.* Paul H. Brookes Publishing Company.

Favazza, P. C., & Siperstein, G. N. (2016). Motor skill acquisition for young children with disabilities. *Handbook of early childhood special education*, 225-245.

Favazza, P. C., Siperstein, D. G. N., & Center, S. O. G. C. (2006). *Evaluation of Young Athletes Program* 2006. Washington, DC: Special Olympics and University of Massachusetts Boston.

Favazza, P. C., Siperstein, G. N., & Ghio, K. (2014). *Young Athletes Globalization Project.*

Favazza, P. C., Siperstein, G. N., Zeisel, S. A., Odom, S. L., Sideris, J. H., & Moskowitz, A. L. (2013). Young athletes program: Impact on motor development. *Adapted physical activity quarterly*, *30*(3), 235-253.

Favazza, P. C., Siperstein, G. N., Zeisel, S., Odom, S. L., & Moskowitz, A. (2011). *Young Athletes Intervention: Impact on Motor Development*.

Felder, R. M. & Soloman, A. B. (1999) "Learnıng Styles And Strategıes", (15.05.2006), http://www.uncw.edu/cte/soloman_felder.htm

Felder, R. M. (1996). Matters of Styles. *ASEE Prism, 6*(4), 18-23: http://www.ncsu.edu/felderpublic/Papers/LS-Pr

Felder, R. M., & Brent, R. (2005). Understanding students differences. *Journal of Engineering Education*, 57-72.

Felder, R. M., & Henriques, E. R. (1995). Learning and teaching styles in foreign and second language education. *Foreign language annals, 28*(1), 21-31.

Felder, R. M., & Silverman L. (1988). Learning and teaching styles in engineering education. *Engineering Education 78(7),* 674-681, http://www.ncsu.edu/felder-public/Papers/LS-1988.pdf. [18 Nisan 2021]

Fleming, N. (2001). *Teaching and learning styles: VARK strategies*. Christchurch, New Zealand: N.D. Fleming.

Fox, R. L. & Ronkowski, S. A. (1997). Learning styles of political science students. *Political Science, 30*(4), 732-738. doi:10.2307/420402 [16.11.2022]

Garcia, C. (1994). Gender differences in young children's interactions when learning fundamental motor skills. *Research Quarterly for Exercise and Sport, 65* (3), 213-225.

Garcia, C. (1994). Gender differences in young children‟s interactions when learning fundamental motor skills. *Research Quarterly for Exercise and Sport, 65*(3), 213-225.

Garvey, Mary (1983). *An assessment of learning styles among pharmacy students. The University of Arizona.* Thesis-Reproduction (electronic) https://repository.arizona.edu/bitstream/handle/10150/557967/AZU_TD_BOX213_E9791_1983_394.pdf?sequence=1 [16.11.2022]

Garvey, Mary ve diğerleri (1984). An assessment of learning styles among pharmacy students. *American Journal of Pharmaceutal Education, 48*, 130-139. https://eric.ed.gov/?id=EJ303046 [16.11.2022].

Gencel, İ.E. (2006). *Öğrenme stilleri, deneyimsel öğrenme kuramına dayalı eğitim, tutum ve sosyal bilgiler program hedeflerine erişi düzeyi.* Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü. Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı (Yayınlanmamış Doktora Tezi) İzmir. 37-62.

Given, B.K. (1996). Learning styles; A synthesized model. *Journal Of Accelerated Learning And Teaching, 21,* 11-44. [Online]: Retrieved on 2 May 2011, at URL: http://eric.ed.gov/PDFS/ED436959.pdf

Given, Barbara K. (1996). Learning Styles; A Synthesized Model. *Journal of Accelerated Learning and Teaching,* 21,11-44,

Grasha, A. F. (1996). *Teaching with style: A practical guide to enhancing learning by understanding teaching and learning*, Pittsburg, PA: Alliance.

Gregorc, A. F. (1979). Learning/teaching styles: Potent forces behind them. *Educational Leadership, 36*(4), 234-236.

Gregorc, A. F. (1984). Style as a symptom: A phenomenological perspective. *Theory into Practice*. 23 (1), 51-56.

Gregorc, A. F., & Ward, H. B. (1977). A new definition for individual. *Nassp Bulletin*, *61*(406), 20-26.

Griffiths, C. (2012). 'Learning styles: traversing the quagmire' in S. Mercer, S. Ryan, and M. Williams (eds.). *Psychology for Language Learning: Insights from Research, Theory and Practice.* London: Palgrave Macmillan

Gusentine, S. D.& Keim, M. C. (1996). The learning styles of community college art students. *Community College Review, 24*(3), 17-26. https://doi.org/10.1177/009155219602400303 [16.11.2022]

Gülbahar, Y., & Alper, A. (2014). Development of e-learning styles scale for electronic environments. *Education and Science, 39*(171), 421-435.

Güneş, G. & Erkan, S. (2017). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Öğrenme Stillerinin İncelenmesi . *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi , 13* (1) , 13-24 .

Güneş, G. (2014). *Çocukların epistemolojik görüşlerinin ve öğrenme stillerinin geometrisinde modellenmesi.* Yayınlanmamış doktora tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.

Güneş, Gökhan&Erkan, Semra (2017). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Öğrenme Stillerinin İncelenmesi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(1):13-24 DOI: http://dx.doi.org/10.17860/mersinefd.305746

Güven M. (2004). *Öğrenme Stilleri ve Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki,* Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir.

Honey, P. & Mumford, A. (1992). *Using Your Learning Sytles*. Maidenhead, UK: Peter Honey Publications.

İnanç, B.Y., Bilgin, M. & Atıcı, M.K. (2007). Gelişim Psikolojisi Çocuk ve Ergen Gelişimi. Üçüncü Baskı. Ankara: PegemA Yayıncılık.

Jarvis, P.; George, J. & Holland, W. (2012). The early years professional's complete companion https://doi.org/10.4324/9781315846958 [16.11.2022]

Kanadlı, S. (2007). *Lise 10. sınıf öğrencelerinin bilişsel stiller arasındaki farklılıkların akademik basarı, eğitimsel uzmanlaşma alanı ve cinsiyet açısından incelenmesi* (Gaziantep ili Şehitkâmil ve Şahinbey ilçeleri örneği). Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Gaziantep.

Karakış, Ö. (2006). *Bazı yükseköğrenim kurumlarında farklı öğrenme stillerine sahip olan öğrencilerin genel öğrenme stratejilerini kullanma düzeyleri.* Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Bölümü Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Bolu.

Karamustafaoğlu, O. & Topuz, F. G. (2013). Öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısında incelenmesi: fen bilgisi öğretmen adayları. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi, 21*(2013), 30-46.

Karamustafaoğlu, O.; Şeker, Ş.; Şahin, H. & Denizli, Z. (2016). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stillerinin farklı değişkenlerle incelenmesi. *Gazi Eğitim Bilimleri Dergisi.* 2(1) 51-68

Kavalcı, K. & Ünal, S. (2016). Y ve Z Kuşaklarının Öğrenme Stilleri ve Tüketici Karar Verme Tarzları Açısından Karşılaştırılması. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 20 (3): 1033-1050

Kaya F. (2007). *İlköğretim öğrencilerinin öğrenme stillerine dayalı fen ve teknoloji dersi öğretim düzeylerinin incelenmesi,* Osmangazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Eskişehir.

Kaya, M.; Özcan, Özlem Özel & Kaya, B. (2006). Malatya il merkezinde farklı sosyoekonomik koşullardaki iki ilköğretim okulu öğrencilerinde ruhsal uyum taraması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi, 7,* 157-161.

Keefe, J. W. (1979). Learning Style: An Overview. *In* J. V. Kefee (Ed). *NASSP's Student Learning Styles: Diagnosing and Prescribing Program.* (pp. 1-17). Reston. VA: National Association of Secondary School Principals.

Koç S. (2009). *İlköğretim 5. ve 6. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Belirlenmesi ve Akademik Başarı ile İlişkisi,* Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.

Koçak, T. (2007). *İlköğretim 6.7.8. sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ve akademik başarıları arasındaki ilişki.* Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep

Kolb, A.Y., & Kolb, D.A. (2005). Learning styles and learning spaces: Enhancing experiential learning in higher education. *Academy of Management Learning & Education, 4*(2), 193–212

Kolb, Alice Y. & Kolb, David A. (2013) The Kolb Learning Style Inventory-Version 4.0 *A Comprehensive Guide to the Theory, Psychometrics, Research on Validity and Educational Applications*. Experience Based Learning Systems, Inc.

Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: experiences as the source of learning and development*. Englewood Cliffs: N.J. Prentice- Hall.

Kolb, D. A. (1985). *Learning style inventory: self scoring inventory and interpetation booklet.* Boston: McBer and Company, USA. https://www.worldcat.org/title/lsi-learning-style-inventory-self-scoring-inventory-and-interpretation-booklet/oclc/152828841?referer=di&ht=edition [16.11.2022]

Kolb, D. A. (2013). The Kolb learning style inventory 4.0: guide to theory, psychometrics, research & applications. *Experience Based learning systems*, 1-233.

Kurnaz, Fatma Betül&Ergün, Esin (2019). E-öğrenme Ortamlarında Öğrenme Stilleri ve Akademik Başarı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 12(2), 532-549

Küçükay, S. & Yenilmez, K. (2021). Kırsalda öğrenim gören öğrencilerin uzamsal zekâ, uzamsal yetenek ve uzamsal kaygıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi (ESTÜDAM) Eğitim Dergisi, 6* (1), 31-45.

Mammen JM, Fischer DR, Anderson A, James LE, Nussbaum MS, Bower RH, Pritts TA. (2007). Learning styles vary among general surgery residents: analysis of 12 years of data. *Journal of Surgical Education* 64(6), 386-389. DOI: 10.1016/j.jsurg.2007.08.005 [16.11.2022].

Maraş-Atabay, Meltem & Kurtman, Elvan (2013). Hazırlık sınıfı öğrencilerinin öğrenme stilleri ve öğretmenlerin öğretme stilleri arasındaki uyumu ile akademik başarı arasındaki farklar. *Karaelmas Journal of Educational Sciences,* 1,140-156.

Matthews, D. B. (1994). 'An investigation of students' Learning styles in various disciplines in colleges and universties, *Journal of Humanistic Counseling, Education ve Development*, 33 (2) 65-75. https://doi.org/10.1002/j.2164-4683.1994.tb00086.x [16.11.2022]

Mc Carthy, B. (1982).Improving Staff Development Through CBAM and 4MAT.Educational Leadership, 40 (1), 20-25.

McCarthy, B. (1987). The 4MAT System: Teaching to Learning Styles with Right/Left Mode Techniques. Barrington: Excel, Inc.

McCarthy, B. (2000). About teaching 4MAT in the classroom. Illionois: About Learning Inc.

Morris, S. & McCarthy, B. (1990). 4MAT in Action II: Sample Lesson Plans for Use with the 4MAT System. Barrington: Excel, Inc.

Naimie, Z., Siraj, S., Piaw, C. Y., Shagholi, R., & Abuzaid, R. A. (2010). Do you think your match is made in heaven? Teaching styles/learning styles match and mismatch revisited. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, *2*(2), 349-353.

Oluk, S.; Sambur, E. & Can, Ş. (2007). Farklı alanlarda öğrenim gören öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin belirlenmesi ve karşılaştırılması. XVI. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi, Gaziosmanpaşa Ünivesitesi, (5-7 Eylül 2007), Tokat

Ostrosky, M. M., Favazza, P. C., Yang, H. W., McLaughlin, K., & Stalega, M. (2018). Let's Get Moving: Using Children's Literature to Support Physical Activity and Readiness Skills. *Grantee Submission, 32*(1), 39-44.

Otrar, M. (2006) Öğrenme stilleri ile yetenekler, akademik başarı ve ÖSS başarısı arasındaki ilişki. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bilim Dalı. (Yayınlanmamış Doktora Tezi), İstanbul.

Otrar, M. (2006). *Öğrenme stilleri ile yetenekler, akademik başarı ve öğrenci seçme sınavı başarısı arasındaki ilişki*. Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Oxford, R. L. (2011). Teaching and Researching Language Learning Strategies. Harlow: Pearson Longman

Ozan, Ceyhun; Karabacak, Nermin; Kızıltaş, Emine&Küçükoğlu, Adnan (2017). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile öğrenme yaklaşımları tercihleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi* Sayı: 6/3 s.1818-1843

Ömeroğlu, E. & Kandır, A. (2005). *Bilişsel Gelişim*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları Ltd Şti.

Önal, Müzeyyen Bahçacı&Türkoğlu, Bengü (2019). Türkiye'de Okul Öncesi Öğretmenleri ve Okulöncesi Öğretmen Adayları İle İlgili Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi. *Turkish Studies Educational Sciences* Volume 14 Issue 4, 1103-1139 DOI: 10.29228/TurkishStudies.23274

Özden, Y. (2005). *Öğrenme ve Öğretme*. Ankara: Pegem.

Özgür, Hasan (2013a). BÖTE bölümü öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34, 103-118.

Özgür, Hasan (2013b). Uzaktan eğitim öğrencilerinin öğrenme stilleri: Trakya Üniversitesi örneği. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 85-91.

Özhan, U. (2012). *İlköğretim öğrencilerinin öğrenme stilleri ile derslerindeki akıllı tahta kullanımına yönelik görüşleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Özkan, Ekrem (2013). *İlköğretim öğrencilerinin öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi.* İstanbul Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Ana Bilim Dalı, Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi)

Öztürk, Z. (2007). *Öğrenme Stilleri ve 4MAT Modeline Dayalı Öğretimin Lise Tarih Derslerindeki Öğrenci Başarısına Etkisi.* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Palaş-Aktaş, İlknur & Mirzeoğlu, Dilşad (2008). İlköğretim II. kademe öğrencilerinin öğrenme stillerinin demografik özellikleriyle ilişkisi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 173-188.

Park, H., Nielsen, W. & Woodruff, E. (2013). Students' conceptions of the nature of science: Perspectives from Canadian and Korean middle school students. *Science & Education* (23) 1169–1196. https://doi.org/10.1007/s11191-013-9613-6 [16.11.2022]

Pashler, H., McDaniel, M., Rohrer, D., & Bjork, R. (2008). Learning styles: Concepts and evidence. *Psychological science in the public interest, 9*(3), 105-119.

Peker, M. (2003a). Kolb öğrenme stili modeli. Milli Eğitim Dergisi, 15(7), 185-192.

Peker, M. (2003b). *Öğrenme stilleri ve 4MAT yönteminin öğrencilerin matematik tutum ve başarılarına etkisi.* (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Razon, N. (1987). Okul Öncesi Çocukta Sık Rastlanan Uyum ve Davranış Sorunlarından Bazıları ve Anaokulunda Çözüm. 5. YA-PA Okulöncesi Yaygınlaştırılması Semineri. Antalya: Ya-pa yayınları, 73-85.

Reid, J. M. (1987). The learning styles of efl students. *TESOL Quarterly*, 21(1), 87-111 https://doi.org/10.2307/3586356 [16.11.2022]

Reid, J. M. (1995). *Learning styles in the ESL/EFL classroom*. Heinle & Heinle Publishers, International Thomson Publishing Book Distribution Center, 7625 Empire Drive, Florence, KY 41042.

Senemoğlu, N. (2007). Gelişim Öğrenme ve Öğretim (Kuramdan Uygulamaya). Ankara: Gönül yayıncılık.

Soloman, B. A., & Felder, R. M. (1998). Index of Learning Styles. 1997.

Sternberg, R. J. (1994). 'Allowing for thinking styles'. Educational Leadership 52/3: 36–40.

Sternberg, R. J., & Grigorenko, E. L. (1997). Are cognitive styles still in style? *American psychologist*, *52*(7), 700-712.

Sünbül, A. M. (2004). Öğretimde planlama ve değerlendirme dersinde öğrenme stillerine dayalı öğretim uygulamasının öğrenci erişilerine ve öğrenilenlerin kalıcılığına etkisi. *Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 16*(18), 367-380.

Şen, Özgür (2018). Ortaokul 8. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2): 852-862 DOI: 10.17860/mersinefd.324217

Şimşek, N. (2002). BİG16 Öğrenme biçemleri envanteri. Eğitim Bilimleri ve Uygulama Dergisi, 1 (1), 33-47.

Şimşek, Ö. (2007). *Marmara öğrenme stilleri ölçeği'nin geliştirilmesi ve 9–11 yaş çocuklarının öğrenme stillerinin incelenmesi*. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü. İlköğretim Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Doktora Tezi), İstanbul .5-21.

Tekbıyık, A. (2015). Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Metin, M (Ed.), İlişkisel Araştırma Yöntemi içinde (s. 101-103). Ankara: Pegem Akademi.

Tufan, M. (2019). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi: Ankara Ġli Örneği. e- *Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi,6*(3),34-49

Ural, Evrim & Morgil, İnci (2016). Kimya Eğitimi Öğrencilerinin Öğrenme Stili Tercihlerinin Genel Akademik başarılarına ve Proje Tabanlı Öğrenme Uygulamasındaki Başarılarına Etkisi. *KSÜ Sosyal Bilimler Dergisi* Cilt:13 Sayı:2

Usta, A. (2006). İlköğretimde Fen Bilgisinde Derslerinde Öğrenme Stillerine Dayalı Öğretim Etkinliklerinin Öğrenci Erişim ve Tutumlarına Etkisi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Bölümü Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya

Uzuntiryaki, Esen; Bilgin, İbrahim & Geban, Ömer (2004). The relationship between gender differences and learning style preferences of pre-service teachers at elementary level. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, s.26, ss.182-187.*

Veznedaroğlu, R. L. & Özgür, O. (2005). Öğrenme Stilleri: Tanımlar, Modeller ve İşlevleri. İlköğretim-Online Dergisi, 4(2), 1-16.

Whitcomb, R.M. (1999). *The relationship between student cognitive development and learning style preference*. Unpublished doctoral thesis The University of Maine. https://www.proquest.com/openview/b96eefe6c73e3c54a708535bc5e96ff2/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y [16.11.2022]

Yavuzer, H. (1993). Çocuk Psikolojisi. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yenilmez, Kürşat & Çakır, Ayşe (2005). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin matematik öğrenme stilleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*. 11 (44) 569-585.

Yenilmez, Y & Çakır, A. (2005). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin matematik öğrenme stilleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 44*(44), 569-585.

Yılmaz, Demet (2011). Öğrenme Stratejilerinin Öğrenme Stilleri ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Eğitim Programları ve Öğretimi Bilim Dalı (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya

Zywno, M.S. (2003). A contribution of validation of score meaning for Felder-Soloman's index of learning styles. *In Annual Conference of the American Society Engineering Education,* Washington, DC.

EK A. ANKET

Sayın öğretmen

Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans programındaki tez çalışmamın zorunlu bir aşaması olan bu araştırma için sizin öğrencileriniz hakkındaki görüşlerinize ihtiyaç duyulmuştur. Bu anket formu bireyleri veya kurumları tek tek değil genel bir değerlendirme yapmak için hazırlanmıştır. Vereceğiniz cevaplar yalnızca bilimsel amaçlarla kullanılacaktır. Elde edilen cevaplar gizli tutulacak ve bilimsel amaçlar için kullanılacağından tüm soruları içtenlikle yanıtlamanız beklenmektedir. Bu soruları yanıtlarken hakkında değerlendirme yaptığıız öğrenciniz için en uygun olan seçeneğin karşısındaki □ içine + işareti koyunuz. Göstereceğiniz ilgi ve tüm yardımlarınız için teşekkür ederim. Saygılarımla,

Chioulia KASIKTSI CHASAN
Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
Okul Öncesi Öğretmenliği Bilimdalı Yüksek Lisans Öğrencisi

1) Çocuğun doğum tarih: ../../….

2) Anketin doldurulduğu tarih: ../../….

3) Cinsiyeti?
   □ a) Kız
   □ b) Erkek

4) Daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna devam etti mi?
   □ a) Devam etti
   □ b) Devam etmedi

5) Daha önce bir okul öncesi eğitim kurumuna ne süreyle devam etti?
   □ a) Hiç
   □ b) Yarım dönem
   □ c) 1 eğitim yılı
   □ d) 2 eğitim yılı

6) Annenin en son mezun olduğu okul düzeyi?
   □ a) İlkokul
   □ b) Ortaokul
   □ c) Lise
   □ d) Önlisans
   □ e) Lisans
   □ f) Lisansüstü
   □ g) diğer(lütfen belirtiniz)……

7) Babanın en son mezun olduğu okul düzeyi?
   □ a) İlkokul
   □ b) Ortaokul
   □ c) Lise
   □ d) Önlisans
   □ e) Lisans
   □ f) Lisansüstü
   □ g) diğer(lütfen belirtiniz)……

8) Ailenin aylık ortalama gelir düzeyi?
   □ a) Alt
   □ b) Orta
   □ c) Üst

EK B.
5-6 YAŞ ÇOCUKLAR İÇİN ÖĞRENME STİLLERİ ÖLÇEĞİ

Okulöncesi öğrencilerin göstermesi olası 27 durum/davranış aşağıda belirtilmiştir. Bu ifadeleri okuyarak, sizin hakkında değerlendirme yapmakta olduğunuz öğrencinize e uygunluk derecesine göre her ifadenin karşısında bulunan seçeneklerden yalnızca birini işaretleyerek içtenlikle cevaplayınız.

	5-6 YAŞ ÇOCUKLAR İÇİN ÖĞRENME STİLLERİ ÖLÇEĞİ	Hiç Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
1)	Boya kalemleri, diş fırçası vb. eşyalarına özenlidir.	☐	☐	☐	☐	☐
2)	Yazılı malzemeleri incelemeye meraklıdır.	☐	☐	☐	☐	☐
3)	Resimli çocuk kitaplarına dikkat eder ve ilgiyle inceler.	☐	☐	☐	☐	☐
4)	Puzzle, yap boz ·vb. kolay tamamlar.	☐	☐	☐	☐	☐
5)	Gördüğünde daha kolay uygular.	☐	☐	☐	☐	☐
6)	Gördüğü malzemeyi, materyali, etkinliği unutmaz, kolay hatırlar.	☐	☐	☐	☐	☐
7)	Sınıfta yapılan değişiklikleri hemen fark eder.	☐	☐	☐	☐	☐
8)	Resim ve sanat çalışmalarına ilgilidir.	☐	☐	☐	☐	☐
9)	Masa başı etkinliklerde düzenli çalışır.	☐	☐	☐	☐	☐
10)	Bildiği sözcükleri gördüğünde tanır ve ifade eder. (Market, banka, araba markası vb.)	☐	☐	☐	☐	☐
11)	Resim yaparken ayrıntılara dikkat eder.	☐	☐	☐	☐	☐
12)	Jest, mimiklere dikkat eder.	☐	☐	☐	☐	☐
13)	Yüzleri iyi hatırlar.	☐	☐	☐	☐	☐
14)	Sıklıkla konuşmak ve açıklamalarda bulunmak ister.	☐	☐	☐	☐	☐
15)	Sözlü ifadeleri duyamadığında rahatsız olur.	☐	☐	☐	☐	☐
16)	Arkadaşlarıyla sohbet etmekten hoşlanır.	☐	☐	☐	☐	☐
17)	Şarkı söylemeyi sever.	☐	☐	☐	☐	☐
18)	Sözel etkinlikleri tercih eder.	☐	☐	☐	☐	☐
19)	Arkadaşlarına sözlü açıklamalarda bulunmaktan hoşlanır.	☐	☐	☐	☐	☐
20)	Müzik çalışmalarına aktif katılır.	☐	☐	☐	☐	☐
21)	Sohbet etmeyi sever.	☐	☐	☐	☐	☐
22)	Konuşurken tonlama ve vurgulamalara dikkat eder.	☐	☐	☐	☐	☐
23)	Aktif etkinlikleri tercih eder.	☐	☐	☐	☐	☐
24)	Gezi çalışmalarında aktiftir.	☐	☐	☐	☐	☐
25)	Hareket içeren etkinliklerde dikkat süresi daha uzundur.	☐	☐	☐	☐	☐
26)	Hareketli oyunları öncelikli tercih eder.	☐	☐	☐	☐	☐
27)	Yaparak öğrenmeyi tercih eder.	☐	☐	☐	☐	☐

EK C. EDİRNE İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ ANKET İZNİ

30.09.2021-130680

T.C.
EDİRNE VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-56569733-44-33441374 30.09.2021
Konu : Anket İzni

TRAKYA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı)

İlgi : 21/09/2021 tarihli ve 12151 sayılı yazınız.

Üniversiteniz Sosyal Bilimler Enstitüsü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı tezli yüksek lisans öğrencisi Chioulia KASIKTSI CHASAN' ın İl Millî Eğitim Müdürlüğümüze bağlı Edirne İli Merkez ve İlçelerinde bulunan Tüm Resmi/Özel Anaokulları ve Bünyesinde Anasınıfı Bulunan Okul öğretmenlerine yönelik uygulamak istediği **"Okul Öncesi Dönemde Çocukların Öğrenme Sitillerinin İncelenmesi"** konulu anketinin uygun görüldüğüne ilişkin 29/09/2021 tarihli ve 33313282 sayılı Valilik Onayı ve Veri Toplama Araçları ekte gönderilmiştir.

Anket çalışması kapsamında uygulamaya dahil edilen öğretmenlere ve öğrenci velilerine gönüllülük esasına dayanılarak, eğitim öğretimi aksatmayarak, tüm sorumluluğun uygulayıcıda olması, çalışma esnasında onaylı evrakların kullanılması ve araştırma sonunda oluşturulacak raporun basılı ve dijital olarak Müdürlüğümüzle paylaşılması kaydıyla uygun görülmüştür.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Dr. Önder ARPACI
İl Millî Eğitim Müdürü

Ek:
1- Valilik Onayı (1 sayfa)
2- Araştırma Değerlendirme Formu (1 sayfa)
3- Katılımcı Formu (1 sayfa)
4- Veri Toplama Araçları (2 sayfa)

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Adres : Çavuşbey Mah.Hükümet Aralığı No:4 Vilayet yanı Edirne
Belge Doğrulama Adresi : https://www.turkiye.gov.tr/meb-ebys
Bilgi için: Necat SENGÖR Bilgisayar İşletmeni
Unvan : Bilgisayar İşletmeni
Telefon No : 0 (284) 212 61 22
E-Posta: bilgiislemegitek22@meb.gov.tr
İnternet Adresi: edirne.meb.gov.tr Faks:2842126126
Kep Adresi : meb@hs01.kep.tr
Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. https://evraksorgu.meb.gov.tr adresinden eda2-3c51-3ce0-bfb8-65c5 kodu ile teyit edilebilir.